

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

5.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

Ε.

- 1 Περὶ δὲ τῶν Στηλῶν, ὥς ὅρια τῆς γῆς τὸν Ἡρακλέα φασὶ πῆξασθαι, τὰ μὲν μυθώδη ἔω, τὰ δ' ἀκοῆς τε καὶ λόγον ἄξια δηλώσω μᾶλλον· Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκρα σταδίων ἐξήκοντα πορθμὸν ἐπέχουσιν τὸν Ὠκεανὸν ἐς τὰ ἔσω πελάγη φέρουσι, καὶ τὴν μὲν τῆς Λιβύης ἄκραν, ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἀβιννα, λέοντες ὑπερρέμονται περὶ τὰς ὄφρυς τῶν ὀρέων, ἃ ἔσω ὑπερφαίνεται ξυνάπτουσαν πρὸς Γαιτούλους καὶ Τηγγας ἄμφω θηριώδη καὶ Λιβυκὰ ἔθνη, παρατείνει δὲ ἐσπλέοντι τὸν Ὠκεανὸν μέχρι μὲν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σάλημος ἐννακόςια στάδια, τὸ δὲ ἐντεῦθεν οὐκ ἂν ξυμβάλοι τις ὁπόσα, μετὰ γὰρ τὸν ποταμὸν τοῦτον ἄβιος ἡ Λιβύη καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι. τὸ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται Κάλπις, δεξιὰ μὲν ἐπέχει τοῦ ἔσπλου, σταδίων ἑξακοσίων μῆκος, λήγει δὲ ἐς τὰ ἀρχαῖα Γάδεια.
- 11 10 Τὰς δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τροπὰς καὶ αὐτὸς μὲν περὶ Κελτοὺς εἶδον, ὅποιαί λέγονται, τὴν δὲ αἰτίαν ἐπὶ πολλὰ εἰκάζων, δι' ἣν ἄπειρον οὕτω πέλαγος ἐπιχωρεῖ τε καὶ ἀνασπᾶται, δοκῶ μοι τὸν Ἀπολλώνιον ἐπεσκέφθαι τὸ ὄν. ἐν μὲν γὰρ τῶν πρὸς Ἰνδοὺς ἐπιστολῶν τὸν Ὠκεανὸν φησιν ὑφύδροις ἐλαυνόμενον πνεύμασιν ἐκ πολλῶν χασμάτων, ἃ ὑπ' αὐτῷ τε καὶ περὶ αὐτὸν ἡ γῆ παρέχεται, χωρεῖν ἐς τὸ ἔξω καὶ ἀναχωρεῖν πάλιν, ἐπειδὴν ὥσπερ ἄσθμα ὑπονοστήσῃ τὸ πνεῦμα. πιστοῦται 15 δὲ αὐτὸ καὶ τῶν νοσοῦντων περὶ Γάδεια· τὸν γὰρ χρόνον, ὃν πλημμυρεῖ τὸ ὕδωρ, οὐκ ἀπολείπουσιν αἱ ψυχαὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας, ὅπερ οὐκ ἂν ξυμβαίνειν, εἰ μὴ καὶ πνεῦμα τῇ γῇ ἐπεχώρει. ἃ δὲ περὶ τὴν σελήνην φασὶ φαίνεσθαι τικτομένην τε καὶ πληρουμένην καὶ φθίνουσαν, ταῦτα περὶ τὸν Ὠκεανὸν οἶδα, τὰ γὰρ ἐκείνης ἄνεσι μέτρα ξυμμιγνύθων αὐτῇ καὶ ξυμπληρούμενος. ἡμέρα δ' ἐκδέχεται νύκτα καὶ νύξ τὴν ἡμέραν περὶ Κελτοὺς μὲν κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντος τοῦ σκοτούς ἢ τοῦ 20 φωτός, ὥσπερ ἐνταῦθα, περὶ Γάδεια δὲ καὶ Σήλας ἀδρόως λέγονται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμπίπτειν, ὥσπερ αἱ ἀστραπαὶ, φασὶ δὲ καὶ τὰς Μακάρων νήσους ὀρίζεσθαι τῷ Λιβυκῷ τέρατι πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνεχούσας ἀκρωτήριον.
- 190 IV Τὰ δὲ Γάδεια καίται μὲν κατὰ τὸ τῆς Εὐρώπης τέμα, περιττοὶ δὲ εἰσι τὰ θεῖα· γῆρας οὖν βωμὸν ἰδρύνται καὶ τὸν θάνατον μόνοι ἀνθρώπων παιωνίζονται, βωμοὶ δὲ ἐκεῖ καὶ πενίας καὶ 25 τέχνης καὶ Ἡρακλέους Αἰγυπτίου καὶ ἕτεροι τοῦ Θηβαίου· τὸν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἐγγὺς Ἐρύθειαν ἐλάσαι φασίν, ὅτε δὴ τὸν Γηρυνόην τε καὶ τὰς βοῦς ἐλεῖν, τὸν δὲ σοφίᾳ δόντα γῆν ἀναμετροῦσασθαι πᾶσαν ἐς τέμα. καὶ μὴν καὶ Ἑλληνικοὺς εἶναι φασὶ τὰ Γάδεια καὶ παιδεύεσθαι τὸν ἡμεδαπὸν τρόπον· ἀσπάξεσθαι γοῦν Ἀθηναίους Ἑλλήνων μάλιστα καὶ Μενεσθεῖ τῷ Ἀθηναίῳ θύειν καὶ Θεμιστοκλέα δὲ τὸν ναύμαχον σοφίας τε καὶ ἀνδρίας ἀγασθέντες χαλκοῦν ἰδρύνται καὶ ἔννοον 30 ὥσπερ χρησμῷ ἐφιστάντα. ἰδεῖν καὶ δένδρα φασὶν ἐνταῦθα, οἷα οὐχ ἑτέρωθεν τῆς γῆς, καὶ Γηρυνό-

1. τῆς γῆς om. π. 2. τε om. 2, a, m. ib. ὅτι Εὐρώπης — ἡμεδαπὸν τρόπον. Φ. (328, a, 24.) ib. σταδίων ξ'. Φ. 3. ἐχουσιν. π, m. γρ. et Φ praeter A. ib. ἔξω. C, E. ἔσω. J. ad Vers. germ. ib. μὲν om. Φ. ib. τῆς om. l. s, a. 4. αὐτῆς. p, v. ib. αἱ εἰς ὑπερφαίνονται, συνάπτουσαι. p et Φ A, B. 6. συμβάλλοι. Φ A. s. ἡ. Φ praeter A, B.

10. Κελτοὺς, φησίν. Φ. ib. ἰνδόν. corr. ἰδών. Φ A. 11. ἐπιχωρεῖται. Φ A. 12. ἐπισκέφθαι. a. ib. ἐφύδροις. π. ὑφ' ὕδροις. f. ἐφύδροις. l, s, a, m γρ. 14. ἐπειδὴ. o. 15. νήσων τῶν. Φ A pr. m. ib. περὶ τὰ Γαδ. Φ B. ib. τὸν δὲ χρόνον τοῦτον οὐκ. h. 16. καὶ om. v et Φ praeter A. 18. εἶδον. Φ B. ib. ἄνεσι. C, E. Fo: ἀνισοῖ. 19. ὑπα- νιόντας. Φ A, B. 21. δὲ om. 2, a, Φ. 22. ἀνεχούσης a.

23. καὶ βωμὸν. Φ praeter A. 24. ἰδρύνται. f. corr. al. m. ἰδρύνται. l. ib. παιωνίζονται. π. παιωνίζονται. m, o. 25. τοῦ om. Φ. 26. καὶ τὸν. Φ praeter A. ib. ὅτι δὴ. Φ praeter A. ib. σοφίαν. Φ B. ib. γῆν τε. Φ. 28. τόπον. m. ib. γοῦν. f. οὖν. a, m. ib. Ἀθηναίων. C, E. Fo: Ἀθηναίῳ. 29. Θεμιστοκλέα δὲ. C. Θεμιστοκλέα. E. ib. ναύ- μαχον. l, f, v et m. γρ. ναύμαχον. l, s, E. ib. ἀνδρίας. l. ἀνδρείας. 2, E. ib. καὶ ἔννοον — ἐφιστάντα om. π. b. καὶ ὥσπερ. o. 30. ἐφιστάνται. p, 2, E. ἐφιστάντα. J ad Vers. germ. ib. καὶ δένδρα δὲ φασιν ἐνταῦθα, οἷα — ἴσχυον. Φ. (328, b, 25.) ib. καὶ om. Φ.

νεια μὲν καλεῖσθαι αὐτά, δύο δὲ εἶναι, φύνεσθαι δὲ τοῦ σήματος, ὃ ἐπὶ τῷ Γηρυόνη ἔστηκε, πα-
ραλλάττοντα ἐκ πίτυός τε καὶ πύκης ἐς εἶδος ἕτερον, λείβεσθαι δὲ αἵματι, καθάπερ τῷ χρυσῷ τὴν
Ἡλιάδα αἵρειρον. ἡ δὲ νῆσος, ἐν ἣ τὸ ἱερόν, ἔστι μὲν ὁπόση ὁ νεῶς, πετρώδες δὲ αὐτῆς οὐδέν,
ἀλλὰ βαλβίδι ξεστῇ εἰκασται. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τιμᾶσθαι μὲν ἄμφω τῷ Ἡρακλέει φασίν, ἀγάλματα δὲ
αὐτοῖν οὐκ εἶναι, βωμοὺς δὲ τοῦ μὲν Αἰγυπτίου δύο χαλκοὺς καὶ ἀσήμεους, ἓνα δὲ τοῦ Θηβαίου
— τὰς δὲ ὕδρας τε καὶ τὰς Λιομήδους ἵππους καὶ τὰ δώδεκα Ἡρακλέους ἔργα, ἐκτετυπῶσθαι φασί
καὶ ταῦτα — λίθου ὄντα. ἡ Πυγμαλίωνος δὲ ἐλαία ἡ χρυσῇ, ἀνάκειται δὲ κακείνη ἐς τὸ Ἡρά- 191
κλειον, ἀξία μὲν, ὥς φασί, καὶ τοῦ θαλλοῦ θανμάζειν, ᾧ εἰκασται, θανμάζεσθαι δ' ἂν ἐπὶ τῷ
καρπῷ μᾶλλον, βρύειν γὰρ αὐτὸν σμαράγδου λίθου. καὶ Τεύκρου τοῦ Τελαμωνίου ζωστήρα χρυ-
σοῦν φασί δεικνύσθαι, πῶς δὲ ἐς τὸν Ὠκεανὸν πλεύσαντος ἢ ἐφ' ὃ τι, οὔτε αὐτὸς ὁ Λάμης ξυνη- 10
θεῖν φησιν οὔτε ἐκεῖνων ἀκοῦσαι. τὰς δὲ ἐν τῷ ἱερῷ στήλας χρυσοῦ μὲν πεποιῆσθαι καὶ ἀργύρου
ξυντετριμῶτον ἐς ἓν χρῶμα, εἶναι δὲ αὐτὰς ὑπὲρ πῆχυν τετραγώνου τέχνης, ὥσπερ οἱ ἄκμονες,
ἐπιγεγράφθαι δὲ τὰς κεφαλὰς οὔτε Αἰγυπτίους οὔτε Ἰνδικοὺς γράμμασιν, οὔτε οἷσις ξυμβάλλειν. ὁ
δὲ Ἀπολλώνιος, ὥς οὐδὲν οἱ ἱερεῖς ἔφραζον, οὐ ξυγχωρεῖ μοι“ ἔφη „ὁ Ἡρακλῆς ὁ Αἰγύπτιος μὴ
οὐ λέγειν, ὁπόσα οἶδα“ Γῆς καὶ Ὠκεανοῦ ξύνδεσμοι αἶδε αἱ στήλαι εἰσιν, ἐγράψατο δὲ αὐτὰς ἐκεῖ- 15
νος ἐν Μοιρῶν οἴκῳ, ὥς μήτε νεῖκος τοῖς στοιχείοις ἐγγένοιτο μήτε ἀτιμάσειαν τὴν φιλότητα, ἣν
ἀλλήλων ἴσχουσιν.“

Φασί δὲ καὶ τὸν ποταμὸν ἀναπλῶσαι τὸν Βαῖτιν, ὃς δηλῶι μάλιστα τὴν τοῦ Ὠκεανοῦ φύ- 21
σιν· ἐπειδὴν γὰρ πλημύρῃ τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὰς πηγὰς ὁ ποταμὸς παλίσρους ἵεται πνεύματος δή-
που ἀπωθουμένου αὐτὸν τῆς θαλάττης. τὴν δὲ ἡπειρον τὴν Βαιτικὴν, ἣς ὁ ποταμὸς οὗτος ὁμώ- 20
νυμος, ἀρίστην ἡπείρων φασί, πόλεων τε γὰρ εὖ ἔχειν καὶ νομῶν καὶ διηχθαι τὸν ποταμὸν ἐς τὰ
ἄσθη πάντα, γεωργίας τε ξυμπάσης μεστὴν εἶναι καὶ ὥρων, οἶαι τῆς Ἀττικῆς αἱ μετοπώριναί τε
καὶ μυστηριώτιδες.

Διαλέξεις δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῶν ἐκεῖ παραπεσόντων ὁ Λάμης πλείους μὲν γενέσθαι φη- 25
σίν, ἀξίας δὲ τοῦ ἀναγράψαι τίςδε· καθημένων ποτὲ αὐτῶν ἐς τὸ Ἡράκλειον ἀναγελάσας ὁ Μέ-
νιππος, ἀναμύνητο δὲ ἄρα τοῦ Νέρωνος „τί“ ἔφη „τὸν γενναῖον ἡγούμεθα; τίνας“ ἔφη „ἔστε-
φανῶσθαι τῶν ἀγώνων; τοὺς δὲ βελτίστους Ἑλλήνας οὐ ξὺν ὅλῳ γέλωτι φοιτᾶν ἐς τὰς πανηγύ-
ρεις;“ ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ὥς μὲν ἐγὼ“ ἔφη „Τελεσίνου ἡχοῦν, δέδιεν ὁ χρηστὸς Νέρων τὰς
Ἡλείων μάστιγας· παρακλεινομένων γὰρ αὐτῷ τῶν κολάκων νικᾶν τὰ Ὀλύμπια καὶ ἀνακηρύττειν
τὴν Ῥώμην „ἦν γε“ ἔφη „μὴ βασκηνῶσιν Ἡλείοι, λέγονται γὰρ μαστιγοῦν καὶ φρονεῖν ὑπὲρ ἐμὲ“, 30
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀνοητότερα τούτων προανεφώνησεν. ἐγὼ δὲ νικήσειν μὲν Νέρωνα ἐν Ὀλυμπίᾳ
φημί, τίς γὰρ οὕτω θρασὺς, ὥς ἐναντίαν θέσθαι; Ὀλύμπια δὲ οὐ νικήσειν, ἅτε μηδὲ ἐν ὧρα ἄρουσι
πατρίου μὲν γὰρ τοῖς Ὀλυμπίοις τοῦ πέρυσιν ἐνιαυτοῦ ὄντος ἐκέλευσε τοὺς Ἡλείους Νέρων

1. μὲν γὰρ. Φ. ib. σώματος. Φ. ib. παραλλάττειν τὰ. fo, a et m. γρ. 2. δὲ ἐκ. Φ praeter A. 3. Ἡλιάδα. p.
ib. ὁ om. p. ib. αὐτῇ. v. 5. τοὺς μὲν. Φ praeter A. 6. τοὺς. p. ib. φασί καὶ ταῦτα om. Φ A. καὶ ταῦτα om. Φ
cett. s. θαλλοῦ. p. ib. ὥς εἰκασται. p. 9. βρύειν. π, m, o. βρύει. p, 2, a, Φ. 10. ἐφ' ὃ τι, οὐ φασιν εἰδέναι, τὰς
δὲ. Φ. 11. φασίν. v, s, a. ib. ἐκεῖνον. l. ib. χρυσοῦ μὲν. 1, Φ. χρυσοῦ. 2, E. 12. τετραγώνου σχήματος. Φ.
ib. ἄκμονες. Φ et ante corr. 13. οἷς συμβάλλειν. p. 14. οἱ om. Φ A, B. ib. ἔφη Ἡρακλῆς. p. 15. ξύνδεσμοι. π,
E. ξύνδεσμα. p, 2, Φ. ib. αἱ om. l. 16. νίκος. 2.

18. δὲ om. f, l, s. ib. ὅτι τὸν Βαίτην τὸν ποταμὸν — μυστηριώτιδες. Φ. (329, a, 14.) ib. ἀναπλῶσαι. 1. ἀνα-
πλεύσαι. 2, E, Φ. ib. Βαίτην. π. Βαίτην. p. 2, E. 19. πλημύροι. Φ praeter A, B. ib. ἵεται. l, v, s, a, Φ. 21.
νόμων. π. (sic). νόμων. p, 2, E, Φ. 22. ἄσθη. l, s, E. ib. οἶαι Φ om. praeter A, B. ib. μετοπώριναί. π, m, o.
μετοπώροι. p, 2, a, m. γρ. et Φ.

24. διαλέξεων. π. 25. τε αὐτῶν. f, l. ποτὲ om. s, a, m. 26. ἀναμύνητο. π. ἀνεμύνητο. p. ἀναμύνηστο. s.
ἀνεμύνηστο. f. al. m. corr. ἀνεμύνηστο. l, E. ib. ἡγούμεθα. C, E. Fo. ἡγώμεθα. ib. τίνας, ἔφην. v. τίνας. o.
27. βελτίους. s, a. 30. μς. E. 31. ἀνοητότερα. 2, a. ib. προανεφώνησεν. o. 32. ἐναντίαν. 1. ἐναντία. 2, E. 33. Ἡρα-
κλείους. π et m. γρ.

- ἀναβαλέσθαι αὐτὰ ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδημίαν, ὥς ἐκεῖνος μᾶλλον ἢ τῷ Διὶ θύοντας· τραγωδίαν δ' ἐπαγγεῖλαι καὶ κωμωδίαν ἀνδράσιν, οἷς μῆτε θεάτρον ἐστὶ μῆτε σκηνή· πρὸς τὰ τοιαῦτα, στάδιον δὲ αὐτοφρὲς καὶ γυμνὰ πάντα, τὸν δὲ νικᾶν, ἃ χορὴ ἐγκαλύπτεσθαι, καὶ τὴν Ἀνγούστου τε καὶ Ἰουλίου σκευὴν ὄψαντα μεταμφειννύσθαι νῦν τὴν Ἀμοιβέως καὶ Τερπνοῦ τί φήσεις; καὶ τὰ μὲν
- 193 5 Κρέοντός τε καὶ Οἰδίποδος οὕτως ἐξακριβοῦν, ὥς δεδιέναι, μὴ πῃ λάθῃ ἁμαρτῶν θύρας ἢ στολῆς ἢ σκῆπτρου, ἑαυτοῦ δὲ καὶ Ῥωμαίων οὕτως ἐκπίπτειν, ὥς ἀντὶ τοῦ νομοθετεῖν νόμους ἔδειν καὶ ἀγείρειν ἔξω θυρῶν, ὧν ἔσω χορὴ καθῆσθαι τὸν βασιλέα χρηματίζοντα ὑπὲρ γῆς καὶ θαλάττης; εἰδὼν, ὦ Μένιππε, τραγωδοὶ πλείους, ἐς οὓς Νέρων ἑαυτὸν γράφει· τί οὖν; εἴ τις αὐτῶν μετὰ τὸν Οἰνόμαον ἢ τὸν Κρεσφόντην ἀπελθὼν τοῦ θεάτρου μεστὸς οὕτω τοῦ προσωπείου γένοιτο, ὥς ἄρ-
- 10 χεῖν μὲν ἑτέρων βούλεσθαι, τύραννον δὲ αὐτὸν ἡγεῖσθαι, τί καὶ φήσεις τοῦτον; ἄρ' οὐκ ἐλλεβόρου δεῖσθαι καὶ φαρμακοποσίας, ὁπόσῃ τοὺς νοῦς ἐκκαθαίρει; εἰ δ' αὐτὸς ὁ τυρραννέων ἐς τραγωδούς καὶ τεχνίτας τὰ πράγματα ἑαυτοῦ ἄγοι λεαίνων τὴν φωνὴν καὶ δεδιὼς τὸν Ἥλειον ἢ τὸν Δελφόν, ἢ μὴ δεδιὼς μὲν, κακῶς δὲ οὕτως ὑποκρινόμενος τὴν ἑαυτοῦ τέχνην, ὥς μὴ μαστιγώσεσθαι νομί-
- 15 καθόρματι ζῶντας; τοῖς δὲ Ἑλλήσι τίνα ἡγή, ὦ Μένιππε; πότερα Ξέρξην καταπιμπράντα ἢ Νέ- ρωνα ἄδοντα; εἰ γὰρ ἐνθυμηθείης τὴν ἀγοράν, ἣν ἐς τὰς ἐκείνου ᾠδὰς ξυμφέρουσι, καὶ ὥς ἔξω- θοῦνται τῶν οἰκῶν καὶ ὥς οὐκ ἔξεστι σπουδαῖον οὐδὲν ἢ σκευὸς ἢ ἀνδράποδον αὐτοῖς πεπᾶσθαι, περὶ γυναικοῖς τε καὶ παισὶν ὥς δεινὰ πείδονται τὰς ἐπιρρήτους ἡδονὰς ἐξ ἀπάσης οἰκίας ἐκλέγοντος
- 194 τοῦ Νέρωνος, δίκαι τε ὥς πολλαὶ ἀναφύσσονται καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἔα, τὰς δὲ ἐπὶ τοῖς θεάτροις
- 20 καὶ ταῖς ᾠδαῖς· οὐκ ἤλθες ἀκροασόμενος Νέρωνος ἢ παρῆσθαι μὲν, ῥαθύμως δὲ ἡκροῶ ἐρέλας οὐκ ἐκρότηςας οὐκ ἔθυσας ὑπὲρ τῆς φωνῆς, ἵνα Πυθῶδε λαμπροτέρα ἔλθοι, πολλαὶ σοὶ δόξουσι θεα- τῶν Ἰλιάδες περὶ τοὺς Ἑλληνας εἶναι. τὸ γὰρ τετμήσεσθαι τὸν Ἰσθμὸν ἢ οὐ τετμήσεσθαι, τέμνε- ται δέ, ὥς φασι, νῦν, πάλαι προῦμαθον θεοῦ φήναντος· ὑπολαβὼν οὖν ὁ Δάμις, „ἀλλ' ἔμοιγε“, ἔφη „ὦ Ἀπολλῶνι, τὸ περὶ τὴν τομὴν ἔργον ὑπερφανεῖν δοκεῖ τὰ Νέρωνος πάντα, ἢ γὰρ διά-
- 25 νοια ὀρᾷς, ὥς μεγάλη.“ δοκεῖ μὲν „ἔφη“ καί μοι, ὦ Δάμι, τὸ δὲ ἀτελὲς αὐτῆς διαβάλλει αὐτόν, ὥς ἀτελῇ μὲν ἄδοντα, ἀτελῇ δὲ ὀρύττοντα. τά τοι Ξέρξην ἀναλεγόμενος ἐπαινώ τὸν ἄνδρα, οὐχ ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον ἔξενξεν, ἀλλ' ὅτι διέβη αὐτόν, Νέρωνα δὲ οὔτε πλευσόμενον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ὀρῶ οὔτε ἐς τέμα τῆς ὀρυγῆς ἤξοντα, δοκεῖ δέ μοι καὶ φόβον μεστὸς ἀναχωρῆσαι τῆς Ἑλλάδος, εἰ μὴ ἢ ἀλήθεια ἀπόλωλεν.
- VIII 30 Ἀφικομένου δὲ τινος ἐς Γάδειρα μετὰ ταῦτα τῶν τοὺς ταχεῖς διαθεόντων δρόμους καὶ κελεύ- οντος εὐαγγέλια θύειν τρισολυμπιονίκην Νέρωνα ἄδοντας τὰ μὲν Γάδειρα ξυνίει τῆς νίκης καὶ ὅτι ἐν Ἀρκαδίᾳ τις εἴη ἀγὼν εὐδόκιμος, ἐπειδὴ, ὥς εἶπον, ἐς τὰ Ἑλλήνων σπεύδουσιν, αἱ δὲ πόλεις αἱ πρόδοικοι τοῖς Γαδείροις οὔτε ἐρίγωνσκον ὅ τι εἴη τὰ Ὀλύμπια, οὐδ' ὅ τι ἀγωνία ἢ

1. ἀναβαλέσθαι. π. ib. θύοντας. v. 2. ἀπαγγεῖλαι. π. ἀπαγγεῖλαι. p, 2, E. ib. ἀνδράσιν οἷς. C. οἷς. fe. E.

4. Ἀμοιβέων. π. Ἀμοιβέως. p. Ἀμοιβέως. s. al. m. ib. καὶ om. p, 2, a, m. ib. καὶ Τερπάνδρου. π et m γρ. 5. τε καὶ. 1. καὶ. 2, E. ib. λάθοι. l, s. ead. m. suprascr. η. 6. καὶ φιλοσοφεῖν. f, l, v, a et s cum corr. ἀγείρειν a sec. m. s. αὐτόν. s, a. ib. ἐγγράφει. v. γράφει; l. 9. ἄρχει. s. 10. αὐτόν. E. ib. ἡγεῖσθαι τε. καὶ. a. 11. δεῖ. fe, E. ib. τοὺς ἄνους. v. 12. πράγματα om. p. 13. μὴ om. f, s a pr. m. o. ib. κέρδος νομίζειν. J. ad Vers. germ. 15. ἡγεί. v. 17. καὶ ὥς. π et p. ex corr. καὶ. 2, E. ib. οὐκ ἔστι. p. ib. σπουδαίων. m, o. ib. πεπᾶ-

σθαι. π, m. γρ. o. πεπᾶσθαι. p. πεπᾶσθαι. l, v, s, a, m. πεπᾶσθαι. f. 21. ἔλθῃ. p. ib. τῶν αὐτῶν. o. 22. καὶ. p. 23. δὲ ὁ. f, v, l. ib. ἔμοι γε. o. 24. ὑπερφανεῖν. 1, ψ. ὑπερφρονεῖν. 2, E. 25. δὲ om. f, v et s a pr. m.

ib. διαβάλλειν. s a pr. m. 26. ἐπαινώ τὸν ἄνδρα ἀναλεγόμενος. fe. (sic) ἐπαινώ ἀναλεγόμενος. a, m. 28. ἀναχωρῆ-σαι. 1. ἀναχωρήσειν. 2, E.

32. εἰ δὴ. eraso ἐπ. l. ib. σπεύδουσιν, ὥς εἶπον, ἐς. p.

V, s. p. 193. 194.

ἀγών, οὐδὲ ἐφ' ὅτῳ θύουσιν, ἀλλ' ἀπήγοντο ἐς γελοίους δόξας πολέμου νίκην ἡγούμενοι ταῦτα
καὶ ὅτι ὁ Νέρων ἡγήκοι τινὰς ἀνθρώπους Ὀλυμπίους· οὐδὲ γὰρ τραγωδίας ποτὲ ἢ κωμωδίας 195
θεαταὶ ἐγεγόνεσαν. τοὺς γοῦν οἰκοῦντας τὰ Ἰπολα, πόλεις δὲ κάκεινη Βαιτική, φησὶν ὁ Δάμις πα- 1X
θεῖν τι πρὸς τραγωδίας ὑποκριτὴν, οὐ καμὲ ἄξιον ἐπιμνησθῆναι· θυνοσὼν γὰρ τῶν πόλεων θαμὰ
ἐπὶ ταῖς νίκαις, ἐπειδὴ καὶ αἱ Πυθικαὶ ἤδη ἀπηγγέλλοντο, τραγωδίας ὑποκριτὴς τῶν οὐκ ἀξιουμέ- 5
νων ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Νέρῳ ἐπὶ τὰς ἐσπερίους πόλεις ἀγείρων, καὶ τῇ τέχνῃ χρώμενος ἡνδο-
κίμει παρὰ τοῖς ἥττον βαρβάροις, πρῶτον μὲν δι' αὐτὸ τὸ ἦκειν παρ' ἀνθρώπους, οἳ μήπω τρα-
γωδίας ἤκουσαν, εἴτ' ἐπειδὴ τὰς Νέρωνος μελωδίας ἀκριβοῦν ἔφασκε. παρελθὼν δὲ ἐς τὰ Ἰπολα
φοβερός μὲν αὐτοῖς ἐφαίνετο καὶ ὃν ἐσιώπα χρόνον ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ ὁρῶντες οἱ ἀνθρώποι βα-
δίζοντα μὲν αὐτὸν μέγα, κεκηνότα δὲ τοσοῦτον, ἐφεστῶτα δὲ ὀκρίβασιν οὕτως ὑψηλοῖς τερατώδη 10
τε τὰ περὶ αὐτὸν ἐσθήματα, οὐκ ἄφοβοι ἦσαν τοῦ σχήματος, ἐπεὶ δὲ ἐξάρας τὴν φωνὴν γεγωνόν
ἐφθίγγετο, φωνὴ οἱ πλείστοι ὄχοντο, ὥσπερ ὑπὸ δαίμονος ἐμβροθύντες. τοιαῦτα μὲν τὰ ἦθη τῶν
ταύτῃ βαρβάρων καὶ οὕτως ἀρχαῖα.

Σπουδὴν δὲ ποιούμενου τοῦ τὴν Βαιτικὴν ἐπιτροπεύοντος ἐς ξυνουσίαν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐλθεῖν X
ὁ μὲν ἀρθεὶς ἔφη τὰς ξυνουσίας τὰς ἑαυτοῦ φαίνεσθαι τοῖς μὴ φιλοσοφοῦσιν, ὁ δὲ προσέειπε 15
αὐτῶν τοῦτο· ἐπεὶ δὲ χρηστός τε εἶναι ἐλέγγοτο καὶ διαβεβλημένος πρὸς τοὺς Νέρωνος μίμους, γρά-
φει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν ὁ Ἀπολλώνιος, ἣν ἐς τὰ Γάδειρα ἔλθοι, ὁ δὲ ἀφελὼν τὸν τῆς ἀρχῆς
ὄγκον ξὺν ὀλίγοις καὶ ἑαυτῷ ἐπιτηδειοτάτοις ἦλθεν. ἀσπασάμενοι δὲ ἀλλήλους καὶ μεταστησάμενοι
τοὺς παρόντας ὅ τι μὲν διελέχθησαν, οὐδεὶς οἶδε, τεκμαίρεται δὲ ὁ Δάμις ἐπὶ Νέρωνα ξυμβῆναι
σφᾶς. τριῶν γὰρ ἡμερῶν ἰδίᾳ σπονδάσαντες ὁ μὲν ἀπὸ περιβαλὼν τὸν Ἀπολλώνιον, ὁ δὲ „ἐρ- 20
ρωσο“ ἔφη „καὶ μέμνησο τοῦ Βίνδιξ“. τί δὲ τοῦτο ἦν; ἐπὶ Νέρωνα ἐν Ἀχαΐᾳ ἔδοντα τὰ ἔθνη
τὰ ἐσπερία λέγεται κινήσαι Βίνδιξ ἀνὴρ οἷος ἐκτεμεῖν τὰς νευράς, ὡς Νέρων ἀμαθῶς ἔψαλλε, 196
πρὸς γὰρ τὰ στρατόπεδα, οἷς ἐπετέτακτο, λόγον κατ' αὐτοῦ διῆλθεν, ὃν ἐκ πάντων γενναίας φιλο-
σοφίας ἐπὶ τύραννον ἂν τις πνεύσειεν· ἔφη γὰρ Νέρωνα εἶναι πάντα μᾶλλον ἢ κωμωδοῦν καὶ κω-
μωδοῦν μᾶλλον ἢ βασιλεῖα. προσφέρειν δὲ αὐτῷ μανίαν μὲν καὶ φιλοχρημασίαν καὶ ὁμότητα καὶ 25
ἀσέλγειαν πᾶσαν, τὸ δὲ ὁμότερον τῶν ἐκείνου μὴ προσφέρειν αὐτῷ· τὴν γὰρ μητέρα ἐν δίκῃ ἀπεκ-
τονέναι, ἐπειδὴ τοιοῦτον ἔτεκε. ταῦτ' οὖν ὡς ἔσται, προγινώσκων ὁ Ἀπολλώνιος ξυνέταττε τῷ
Βίνδιξι ὁμορον ἄρχοντα μονοουχὶ ὅπλα ὑπὲρ τῆς Ρώμης τιθέμενος. φλεγμαινόντων δὲ τῶν περὶ XI
τὴν ἐσπερίαν τρέπονται τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ Λιβύην καὶ Τυρρηνοὺς καὶ τὰ μὲν περὶ βαδίζοντες, τὰ
δὲ ἐπὶ πλοίων πορευόμενοι κατίσχουσιν ἐν Σικελίᾳ, οὐ τὸ Λιβύβαιον. παραπλεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσ- 30
σήνην τε καὶ πορθμόν, ἐνθα ὁ Τυρρηνὸς Ἀδρία ξυμβάλλον χαλεπὴν ἐργάζονται τὴν χάρυβδι,
ἀκούσαι φασιν, ὡς Νέρων μὲν πεφεύγοι, τεθνήκοι δὲ Βίνδιξ, ἄπτοιτο δὲ τῆς ἀρχῆς οἳ μὲν ἐξ
αὐτῆς Ρώμης, οἳ δὲ ὀπόθεν τύχοι τῶν ἐθνῶν. ἐρομένων δὲ αὐτὸν τῶν ἐταίρων, οἳ προβήσοιτο
ταῦτα καὶ ὅτου λοιπὸν ἢ ἀρχὴ ἔσοιτο, „πολλῶν“ εἶπε „Θηβαίων“. τὴν γὰρ ἰσχύν, ἣ πρὸς ὀλί-

1. ἀλλ'. p. ἀλλὰ. E. ib. δίκην. p. s, a, m. sed Rh.: victoriam. νίκην om. l. 2. ἡγήκει. l. ib. οὐδὲ γὰρ. f. v. οὐδὲ. 1, l, s, E. 3. Ἰπολα. π. Ἰσπολα. p, 2, E. Ἰσπύλα. l. 4. μονσὼν. l. 6. τῷ om. p. ib. εὐδοκίμει. l, s, a, m. 7. τραγωδίας. p. 8. δὲ om. 2, a, m. ib. Ἰπολα. π. Ἰσπολα. p, 2, E. Ἰσπύλα. l. 10. ὀκρίβασιν. s. ib. τερατώδη τε. π. τερατώδη δὲ. p, 2, E. 11. καὶ γεγ. p, 2, E. ib. γεγωνόν. π, 2, a, B. γεγωνός. p. γεγωνός. m. κεκηνός. o. 12. ἐμβροθύντες. C. ἐμβρονηθέντες. E. ib. μὲν ἦθη. m. o. 13. ἐν ταύτῃ. v.

15. τοῖς μὲν. v. 16. λέγεται. l. 18. ἔλθη. v. 20. σπονδάσαντας. π. σπονδάσαντες. m, o. σπονδάσαντας. p, 2, a. 21. μέμνησο Βίνδιξ. E. 22. Βένδιξ. E. ib. ἄς. 1. αἷς. s, E. οἷς. f, v. 23. οἷς om. f, l, et s a pr. m. ib. καὶ ταυτοῦ. f et l ex corr. 24. ἔφη — ἢ κωμωδοῦν om. π. 25. μανίαν μὲν. π. μανίαν. p, 2, E. 26. ἀντὶ τοῦ μὴ κατηγορεῖν μὴ προσφέρειν. p. 27. ἔστι. l, s, a, m. 29. τοσεντεῦθεν. E. 30. ἐν Σικελίᾳ. π. ἐς Σικελίαν. p. ἐπὶ Σικελίαν. 2, E. ib. παραπλεύσαντος. s. 31. ἀνδρία. l. ib. ἐργάζεται. p ex corr. 32. πεφεύγοι. 1. περιφεύγοι. 2, E. ib. τεθνήκει. v. 33. αὐτὸν om. l. ib. προβήσοιτο. 1. προβήσαιο. f, v. προβήσεται. l, s, E. 34. ἔσοιτο. s, a.

γον Βιτέλιος τε καὶ Γάλβας καὶ Ὅθων ἐχρήσαντο, Θηβαίους εἰκάσεν, οἱ χρόνον κομιδῇ βραχὺν ἤχθησαν ἐς τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα.

xii

197

Ὅτι μὲν γὰρ τὰ τοιαῦτα δαιμονία κινήσει προεγίνωσκε καὶ ὅτι τοῖς γόητα τὸν ἄνδρα ἡγουμένοις οὐχ ὑγιαίνει ὁ λόγος, δηλοῖ μὲν καὶ τὰ εἰρημένα, σκεψώμεθα δὲ κάκεινα· οἱ γόητες, ἡγοῦμαι δ' αὐτοὺς ἐγὼ κακοδαιμονεστάτους ἀνθρώπων, οἱ μὲν ἐς βασάνους εἰδῶλων χωροῦντες, οἱ δ' ἐς θυσίας βαρβάρους, οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπᾶσαι τι ἢ ἀλείφαι μεταποιεῖν φασὶ τὰ εἰμαρμένα, καὶ πολλοὶ τούτων κατηγορίας ὑπαχθέντες τὰ τοιαῦτα ὁμολογήσαν σοφοὶ εἶναι. ὁ δὲ εἶπετο μὲν τοῖς ἐν Μοιρῶν, προὔλεγε δέ, ὡς ἀνάγκη γενέσθαι αὐτά, προεγίνωσκε δὲ οὐ γοητεύων, ἀλλ' ἐξ ὧν οἱ θεοὶ ἔφαινον. ἰδὼν δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τοὺς τρίποδας καὶ τοὺς οἰνοχόους καὶ ὅσα αὐτόματα ἐσφοιτᾶν εἶπον, οὐθ' ὅπως σοφί-

10 ζοῖντο αὐτά, ἤρετο, οὐτ' ἐδεήθη μαθεῖν, ἀλλ' ἐπήνει μὲν, ζηλοῦν δ' οὐκ ἤξιον.

xiii

Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν ἐς τὰς Συρακούσας γυνὴ τῶν οὐκ ἀφανῶν τέρας ἀπεκύνησεν, οἷον οὐπω ἐμαιεύθη· τρεῖς γὰρ τῷ βρέφει κεφαλὰ ἦσαν ἐξ οἰκίας ἐκάστη δέξης, τὰ δὲ ἐπ' αὐταῖς ἐνὸς πάντα. οἱ μὲν δὴ παχέως ἐξηγοῦμενοι τὴν Σικελίαν ἔφασαν, τρινακρία γὰρ, ἀπολεισθαι, εἰ μὴ ὁμονοήσειέ τε καὶ ξυμπνεύσειεν — ἐστασίαζον δὲ ἄρα πολλὰ τῶν πόλεων πρὸς αὐτάς τε καὶ πρὸς 15 ἀλλήλας καὶ τὸ ἐν κόσμῳ ζῆν ἀπὴν τῆς νήσου — οἱ δὲ ἔφασαν τὸν Τυφῶ, πολυκέφαλον δὲ εἶναι, νεώτερά ἀπειλεῖν τῇ Σικελίᾳ, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „ἴθι“, ἔφη „ὦ Δάμι, καὶ κάτιδε αὐτό, εἰ οὕτω ξύγκειται“, ἐξέκειτο γὰρ δημοσίᾳ τοῖς τερατολογεῖν εἰδόσιν, ἀπαγγέλιαντος δὲ τοῦ Δάμιδος, ὡς τρικέφαλον εἶη καὶ ἄρξεν, ξυναγαγὼν τοὺς ἐταίρους „τρεῖς“ ἔφη „Ῥωμαίων ἀντοκράτορες, οὓς ἐγὼ πρόην Θηβαίους ἔφην, τελειώσει δὲ οὐδεὶς τὸ ἄρχειν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς Ῥώμῃς, οἱ δὲ 20 περὶ τὰ ὅμορα τῇ Ῥώμῃ δυνηθέντες ἀπολοῦνται, θᾶττον μεταβαλόντες τὸ προσωπεῖον ἢ οἱ τῶν τραγῶδων τύραννοι“. καὶ ὁ λόγος αὐτίκα ἐς φῶς ἦλθε· Γάλβας μὲν γὰρ ἐπ' αὐτῆς Ῥώμῃς ἀπέθανεν ἀφάμενος τῆς ἀρχῆς, ἀπέθανε δὲ καὶ Βιτέλιος ὀνειροπολήσας τὸ ἄρχειν, Ὅθων δὲ περὶ τοὺς ἐσπερίους Γαλάτας ἀποθανῶν οὐδὲ τάφου λαμπροῦ ἔτυχεν, ἀλλ' ὥσπερ ἰδιώτης κεῖται· διέπτη δὲ ἡ τύχη ταῦτα ἐνὶ ἔτει.

xiv

Πορευθέντες δὲ ἐπὶ Κατάνης, οὗ τὸ ὄρος ἡ Αἴτνη, Καταναίων μὲν ἀκοῦσαι φασὶν ἡγουμένων τὸν Τυφῶ δεδέσθαι ἐκεῖ καὶ πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἀνίστασθαι, ὃ τύφει τὴν Αἴτνην, αὐτοὶ δ' ἐς πιθανωτέρους ἀφικέσθαι λόγους καὶ προσήκοντας τοῖς φιλοσοφοῦσιν. ἄρξαι δ' αὐτῶν τὸν Ἀπολλώνιον ὥδε ἐρόμενον τοὺς ἐταίρους „ἔστι τι μυθολογία“, „νῆ Δι'“, εἶπεν ὁ Μένιππος „ἦν γε οἱ ποιηταὶ ἐπαινοῦσι“. „τὸν δὲ δὴ Αἰσώπον τί ἡγή“; „μυθολόγον εἶπε „καὶ λογοποιὸν πάντα“. „πότεροι 30 δὲ σοφοὶ τῶν μύθων“; „οἱ τῶν ποιητῶν“, εἶπεν „ἐπειδὴ ὡς γερονότες ἄδονται“. „οἱ δὲ δὴ Αἰσώπου τί“; „βάτραχοι“ ἔφη „καὶ ὄνοι καὶ λῆροι γραυσὶν οἷοι μασσᾶσθαι καὶ παιδίοις“. „καὶ μὴν“ ἔφη „ἐμοὶ“ ὁ Ἀπολλώνιος, „ἐπιτηδειότεροι πρὸς σοφίαν οἱ τοῦ Αἰσώπου φαίνονται· οἱ μὲν γὰρ περὶ τοὺς ἥρωας, ὧν ποιητικὴ πᾶσα ἔχεται, καὶ διαφθεῖρουσι τοὺς ἀκρωμένους, ἐπειδὴ ἔρωτάς τε

1. Βιτέλιος. 1, f, 1, a. Βιτέλλιος. s, m, o.

3. ὅτι μὲν — οὐκ ἤξιον. E (452.) ib. μὲν τὰ. p. μὲν δὴ τὰ. E. ib. προέλεγε. E. 4. ἡγουμένοις τὸν ἄνδρα. E. 4. ὑγιαίνει. p. ib. σκεψώμεθα. C, E. σκεψόμεθα. EA, B. 5. θυσίαν. f. ib. βαρβάρων. p. 6. ἐπᾶσαι. a. ἐπῆσαι. m. ib. εἰρημένα. v. E praeter B. 8. ἐσεσθαι αὐτά. E. ib. προέλεγε. E. ib. ἰδὼν — ἤξιον. E. (447.) ib. 8.

δὲ παρὰ. C, E, EA, B. τε παρὰ. E vulgo. 9. τοὺς Ἰνδοὺς. 1, v, s, a. ib. τρίποδας. m, o. ib. οἰνοχόους. π. 10. οὐτε ἐδεήθη. p.

11. Συρακούσας. π. 12. ἐκάστης. v. ib. δέξης. π. δέξης. 1, s. ib. αὐτοῖς f. αὐτῶ. a, m. 13. ταχέως. p. ib. τρινακρία. s. 14. ὁμολογήσει. l. ib. ἄρα πολλὰ. 1. ἄρα αἱ πολλὰ. 2, E. ib. πρὸς αὐτάς. C, E. Fo: πρὸς αὐτάς. 15. τὸν Τυφῶ. π. τῷ Τυφῶ. p. τὸν Τυφῶ. 2, E. 16. νεώτερά τε. m, o. 19. τῆς Ῥώμης. v. 20. μεταβάντες. l. 22. Βιτέλλιος. m, o. 23. κεῖται om. s, a, m. ib. διέπει. p.

26. Τυφῶ. π. Τυφῶνα. p. Τυφῶν. v. Τυφῶ. f, 1, s, E. ib. δὲ πιθανωτέρους. 2, a, m. 28. ἔστι τι. π, m. ἔστι δὲ τις. p. ἔστι τις. o. ἔστι τί. f, 1, s, a. ἔστι τι. v. ib. νῆ Δία. p. 30. γερονότα. p, o. ib. οἱ δὲ — παιδίοις. Φ. (333, b, 16.) 31. μασσᾶσθαι. π. ib. Fo: „καὶ μὴν“ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος „ἐμοὶ.

ἀτόπους οἱ ποιηταὶ ἐξημερεύουσι καὶ ἀδελφῶν γάμους καὶ διαβολὰς ἐς θεοὺς καὶ βρώσεις παίδων καὶ πανουργίας ἀνελευθέρους καὶ δίκας, καὶ τὸ ὥς γεροντὸς αὐτῶν ἄγει καὶ τὸν ἐρώντα καὶ τὸν ζηλοτυποῦντα καὶ τὸν ἐπιθυμοῦντα πλουτεῖν ἢ τυραννεύειν ἐφ' ἅπερ οἱ μῦθοι, Αἰσώπος δὲ ὑπὸ σοφίας πρῶτον μὲν οὐκ ἐς τὸ κοινὸν τῶν ταῦτα ἔδόντων ἑαυτὸν κατέστησεν, ἀλλ' ἑαυτοῦ τινα ὁδὸν ἐτράπετο, εἴτα, ὥσπερ οἱ τοῖς εὐτελεστέροις βρώμασι καλῶς ἐστιῶντες, ἀπὸ σμικρῶν πραγμά- 5 των διδάσκει μεγάλα, καὶ προθέμενος τὸν λόγον ἐπάγει αὐτῷ τὸ πρᾶττε ἢ μὴ πρᾶττε, εἴτα τοῦ φιλαλήθους μᾶλλον ἢ οἱ ποιηταὶ ἤψατο· οἱ μὲν γὰρ βιάζονται πιθανοὺς φαίνεσθαι τοὺς ἑαυτῶν λόγους, ὁ δ' ἐπαγγέλλων λόγον, ὅς ἐστι ψευδής, πᾶς οἶδεν, ὅτι αὐτὸ τὸ μὴ περὶ ἀληθινῶν ἐρεῖν 199 ἀληθεύει. καὶ ὁ μὲν ποιητὴς εἰπὼν τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλείπει τῷ ὑγιαίνοντι ἀκροατῇ βασανίζειν αὐτόν, εἰ ἐγένετο, ὁ δὲ εἰπὼν μὲν ψευδῆ λόγον, ἐπαγαγὼν δὲ νοουθεσίαν, ὥσπερ ὁ Αἰσώπος, δει- 10 κνυσιν ὥς ἐς τὸ χρήσιμον τῆς ἀκροάσεως τῷ ψεύδει κέχρηται. χαρίεν δ' αὐτοῦ τὸ καὶ τὰ ἄλογα ἠδῶ ἐργάζεσθαι καὶ σπουδῆς ἄξια τοῖς ἀνθρώποις, ἐκ παίδων γὰρ τοῖς λόγοις τούτοις ἐγγενόμε- νοι καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκνηπιωθέντες δόξας ἀναλαμβάνομεν περὶ ἐκάστου τῶν ζώων, τὰ μὲν ὥς βα- σιλικά εἴη, τὰ δὲ ὥς εὐήθη, τὰ δὲ ὥς κομψά, τὰ δὲ ὥς ἀκέραια, καὶ ὁ μὲν ποιητὴς εἰπὼν

πολλὰ μορφὰι τῶν δαιμονίων

15

ἢ τοιοῦτό τι ἐπιχορεύσας ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Αἰσώπος ἐπιχορησφωδήσας τὸν ἑαυτοῦ λόγον καταλύνει τὴν 20 ξυνουσίαν ἐς ὃ προὔθετο. ἐμὲ δέ, ὦ Μένιππε, καὶ μῦθον περὶ τῆς Αἰσώπου σοφίας ἐδιδάξατο ἢ 25 μήτηρ κομιδῇ νήπιον, ὥς εἴη μὲν ποτε ποιμὴν ὁ Αἰσώπος, νέμοι δὲ πρὸς ἱερῷ Ἑρμῷ, σοφίας δὲ ἐρῶν καὶ εὐχοίτο αὐτῷ ὑπὲρ τούτου, πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι ταῦτόν αἰτοῦντες ἐπιφοιτῶν τῷ Ἑρμῇ ὁ μὲν χρυσόν, ὁ δ' ἄργυρον, ὁ δὲ κηρύκειον ἐλεφάντινον, ὁ δὲ τῶν οὕτω τι λαμπρῶν ἀνάπτων, 20 ὁ δ' Αἰσώπος ἔχει μὲν οὕτως, ὥς μηδὲν τῶν τοιούτων ἔχειν, φεῖδοιτο δὲ καὶ ὧν εἶχε, γάλα- κτος δὲ αὐτῷ σπένδοι, ὅσον ὅις ἀμελχθεῖσα ἐδίδου καὶ κηρίον ἐπὶ τὸν βωμὸν φέροι, ὅσον τὴν χεῖρα ἐμπλήσαι, ἐστιῶν δ' αὐτόν καὶ μύρτοις ῥέτο καὶ παραθεῖς ἂν τῶν ῥόδων ἢ τῶν ἰων κομιδῇ ὀλίγα. „τί γὰρ δεῖ, ὦ Ἑρμῇ“, ἔλεγε „στεφάνους πλέκειν καὶ ἀμελεῖν τῶν προβάτων“; ὥς δὲ ἀφίκοντο ἐς ῥητὴν ἡμέραν ἐπὶ τὴν τῆς σοφίας διανομήν, ὁ μὲν Ἑρμῆς ἄτε λόγιος καὶ κερδῶς „σὺ 25 μὲν“ ἔφη „φιλοσοφίαν ἔχει“, τῷ πλείστα δῆπουθεν ἀναθέντι „σὺ δὲ ἐς ῥητόρων ἦθι χώρει“, τῷ δευτέρᾳ 200 „σοὶ δὲ ἀστρονομεῖν χώρα, σοὶ δὲ εἶναι μουσικῷ, σοὶ δὲ ἱερῶν ποιητῇ μέτρον, σοὶ δὲ ἱαμβεῖον.“ ἐπεὶ δὲ καίτοι λογιώτατος ὢν κατανάλασεν ἄκων ἅπαντα τὰ τῆς φιλοσοφίας μέρη καὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐκπεσὼν τοῦ Αἰσώπου, ἐνθυμείται τὰς Ὁρας, ὑφ' ὧν αὐτὸς ἐν κορυφαῖς τοῦ Ὀλύμπου ἐτράφη, ὥς ἐν σπαργάνοις ποτὲ αὐτῷ ὄντι μῦθον διελθοῦσαι περὶ τῆς βοός, ὃν διελέ- 30 χθη τῷ ἀνθρώπῳ ἢ βοὺς ὑπὲρ ἑαυτῆς τε καὶ τῆς γῆς, ἐς ἔρωτα αὐτόν τῶν τοῦ Ἀπόλλωνος βοῶν κατέστησαν, καὶ δίδωσιν ἐντεῦθεν τὴν μυθολογίαν τῷ Αἰσώπῳ, λοιπὴν ἐν σοφίας οἴκῳ οὔσαν „ἔχει“, εἰπὼν „ἂ πρῶτα ἔμαθον“. αἱ μὲν δὲ πολλὰ μορφὰι τῆς τέχνης ἐνθὲνδε ἀφίκοντο τῷ Αἰσώπῳ, καὶ τοιούδε ἀπέβη τὸ τῆς μυθολογίας πρᾶγμα. ἴσως δ' ἀνόητον ἔπαίον· ἐπιστρέψαι γὰρ ὑμᾶς διανοη- 35 θεῖς ἐς λόγους φυσικωτέρους τε καὶ ἀληθεστέρους ὧν οἱ πολλοὶ περὶ τῆς Αἴτης ἄδουσιν, αὐτὸς 35

2. τὸ ὥς τὸ. f, v. ib. αὐτῶν ἄγειν. a, m. 3. οἱ om. o. 6. αὐτῷ. 1, f, l, v, B. αὐτό. s, E. 8. ἀπαγγέλλων. v, s. Sc: ἀπαγγέλλων. ib. λόγον, ὅς ἐστι. 1. λόγον, ὃν ὥς ἐστι. 2, E. ib. πᾶς τις. v. ib. οἶδεν ὅτι. π. οἶδεν p, 2, E. ib. αὐτῷ τῷ. B. ib. εὐρεῖν ἀληθεύειν. p. 10. ψευδῇ μὲν. l. ib. ὁ Αἰσώπος. π. Αἰσώπος. p, 2, E. 11. αὐ- τῷ. p. 12. ἐκ παίδων — εὐήθη. Φ. (333, b, 18.) 16. τοιοῦτόν τι. p. 18. νέμοι. l. 19. αὐτῷ om. l, s, a. ib. ἐπι- φοιτῶν. p, f, v, l, s, o. ἐπιφοιτῶ ἐν. π. ἐπιφοιτῶν ἐν. a, m. 20. κηρύκειον. f, l, s. ib. λαμπρὸν. l. 21. δὲ καὶ 22. σπένδων. π. Inde feci σπένδοι. σπένδων. p, 2, E. φέροι. π. Sc. φέροι. φέρον. p, 2, E. 23. καὶ μύρων. p. pr. m. ib. ῥέτο. p, s, a, m. Fo: οἶτο. 24. δεῖ. C. δῆ. E. ib. ἔλεγε om. l. 25. δῆπουθεν. 1. δῆπου. 2, E. ib. ἀνατιθέντι. s, a et m. γρ. ib. τῷ — χώρᾳ om. v. 28. καίτοι om. p. ib. ὦν. p om. pr. m. ib. ἄκοντα. p. pr. m. ib. ἅπαντα τὰ. π. et m. γρ. τὰ. p, 2, E. 31. αὐτὸν τῶν. 1, B, o. αὐτῶν τῶν. f. αὐτῶν. s, a, m. αὐ- τὸν καὶ τὸν. v. 32. κατέστησε. p. ib. καὶ om. 2, a. 34. τοῖδε. π et m. γρ. ib. ἡμᾶς. l, s, a, m. 35. αὐτὸς τε. f. pr. m. l, s, a, m.

- ἐς ἔπαινον μύθων ἀπηνέχθην, οὐ μὴν ἄχαρις ἢ ἐκβολὴ τοῦ λόγου γέγονεν· ὁ γὰρ μῦθος, ὃν πα-
 ραιτούμεθα, οὐ τῶν Αἰσώπου λόγων ἐστίν, ἀλλὰ τῶν δραματικωτέρων καὶ ὧν οἱ ποιηταὶ θρυλοῦ-
 σιν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ Τυφῶ τινα ἢ Ἐργέλαδον δεδέσθαι φασὶν ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ δυσθανατοῦντα
 ἀσθμαίνειν τὸ πῦρ τοῦτο, ἐγὼ δὲ γίγαντας μὲν γεγονέναι φημί καὶ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀναδείκνυσθαι
 5 τοιαντὶ σώματα ῥαγέντων τῶν τάφων, οὐ μὴν ἐς ἀγῶνα ἐλθεῖν τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ὑβρίσαι μὲν τάχα
 ἐς τοὺς νεῶς αὐτῶν καὶ τὰ ἔδη, οὐρανῷ δὲ ἐπιπηδήσαι καὶ μὴ ξυγχωρεῖν τοῖς θεοῖς ἐπ' αὐτοῦ
 201 εἶναι μανία μὲν λέγειν, μανία δὲ οἶσθαι. καὶ μηδὲ ἐκεῖνος ὁ λόγος καίτοι δοκῶν εὐφημότερος
 εἶναι τιμάσθω, ὥς Ἡφαίστῳ μέλει τοῦ χαλκεύειν ἐν τῇ Ἀττῇ, καὶ κτυπεῖται τις ἐνταῦθα ὑπ'
 αὐτοῦ ἄκμων, πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα ὅρη πολλαχοῦ τῆς γῆς ἔμπυρα καὶ οὐκ ἂν φθάνοιμεν ἐπιφημί-
 XVII 10 ζοντες αὐτοῖς γίγαντας καὶ Ἡφαίστους. τίς οὖν ἡ τῶν τοιῶνδε ὁρῶν αἰτία; γῆ κρᾶσιν ἀσφάλτου
 καὶ θείου παρεχομένη τύφεται μὲν καὶ παρ' αὐτῆς φύσει, πῦρ δ' οὐπω ἐκδίδωσιν, εἰ δὲ σιγα-
 γώδης τύχοι καὶ ὑποδράμοι αὐτὴν πνεῦμα, φρυκτὸν ἤδη αἶρει. πλεονεκτήσασα δὲ ἡ φλόξ, ὥσπερ
 τὸ ὕδωρ, ἀπορρεῖ τῶν ὁρῶν καὶ ἐς τὰ πεδία ἐκχέεται χωρεῖ τε ἐπὶ θάλατταν πῦρ ἀθρόον ἐκβολὰς
 ποιούμενον, οἷαι τῶν ποταμῶν εἰσι. χῶρος δ' Εὐσεβῶν, περὶ οὗς τὸ πῦρ ἐρρύη, λεγέσθω μὲν
 15 κἀνταῦθά τις, ἡρώμεθα δὲ τοῖς ὅσῃα πράττουσι γῆν μὲν πᾶσαν ἀσφαλὴ χῶρον εἶναι, θάλατταν δ'
 202 εὐπορον οὐ πλέουσι μόνον, ἀλλὰ καὶ νεῖν πειρωμένοις. αἰ γὰρ τοὺς λόγους ἀνέπαυεν ἐς τὰ
 χρηστά τῶν παραγγεμάτων.
- XVIII Ἐμφιλοσοφήσας δὲ τῇ Σικελίᾳ χρόνον, ὃς ἀποχωρῶσαν αὐτῷ σπουδὴν εἶχεν, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα
 ἐκομίζετο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς. ἀλύπον δὲ τοῦ πλοῦ γενομένου κατασχὼν ἐς Λευκάδα „ἀπο-
 20 βόμεν“ ἔφη „τῆς νεῶς ταύτης, οὐ γὰρ λῶρον αὐτῇ ἐς Ἀχαιοὺς πλεύσαι“. προσέχοντος δὲ οὐδενὸς
 τῷ λόγῳ πλὴν τῶν γιγνώσκόντων τὸν ἄνδρα, αὐτὸς μὲν ἐπὶ Λευκαδίας νεῶς ὁμοῦ τοῖς βουλομέ-
 νοις ξυμπλεῖν ἐς Λέχαιον κατέσχεν, ἡ δὲ ναὺς ἢ Συρακουσία κατέδου ἐσπλεύουσα τὸν Κρισαῖον
 κόλπον.
- XIX Μνηθεὶς δ' Ἀθήνησιν, ἐμύει δ' αὐτὸν ἱεροφάντης, ὃν αὐτὸς τῷ προτέρῳ ἐπεμαντεύσατο,
 25 ἐνέτυχε καὶ Δημητρίῳ τῷ φιλοσόφῳ, μετὰ γὰρ τὸ Νέρωνος βαλανεῖον καὶ ἂ ἐπ' αὐτῷ εἶπε διη-
 τᾶτο Ἀθήνησιν ὁ Δημήτριος οὕτω γενναίως, ὥς μηδὲ τὸν χρόνον, ὃν Νέρων περὶ τοὺς ἀγῶνας
 ὑβρίζεν, ἐξελεῖν τῆς Ἑλλάδος. ἐκεῖνος καὶ Μουσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχημέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν δε-
 δεμένῳ τε καὶ κεκελευσμένῳ ὀρύττειν, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπευφημῆσαι τὰ εἰκότα, τὸν δὲ ἔχεσθαι τῆς
 σμυνύης καὶ ἐρωσμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύναντα δὲ „λυπῶ σε“, ἂν „ὦ Δημήτριε, τὸν Ἰσθ-
 30 μὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ καὶ καθαρωδοῦντά με εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες“; καὶ
 ἐάσθω τὰ Μουσωνίου πλείω ὄντα καὶ θαυμασιώτερα, ὥς μὴ δοκοῖν θρασύνεσθαι πρὸς τὸν ἀμε-
 λῶς αὐτὰ εἰπόντα.
- XX Χειμάσας δ' ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ἱεροῖς πᾶσιν εἶχετο τῆς ἐπ' Αἴγυπτον ὁδοῦ
 περὶ ἕα, πολλὰ μὲν ἐπιπλήξας, πολλὰ δὲ συμβουλευσας ταῖς πόλεσι, πολλῶν δὲ ἐς ἔπαινον κα-

1. ὅτι τοὺς περὶ τῆς Ἀττῆς λόγους τῶν ποιητῶν ὡς μύθους παραιτεῖσθαι φησὶ τὸν Ἀπολλώνιον, ὥδε λέγοντα.
 ὁ γὰρ μῦθος, ὃν — ποταμῶν εἰσίν. Φ. (329, a, 23.) 2. θρυλοῦσιν. π, f, s, ΦΑ, Β. θρυλλοῦσιν. p, l, E. 3. Τυφῶ.
 2, E. 4. γεγονέναι φημί om. m. 5. τοιαῦτα. Φ praeter A. ib. τῶν om. 2, a, m, Φ. 6. ναοὺς. p. ib. ἔδη. s.
 ib. τοὺς θεοῦς. Φ. 8. ὥς om. m. ib. μέλει. f, s. 9. ὅρη om. ΦΑ, Β. 10. ὁρῶν. π. 12. τύχη. ΦΑ. ib. φρυκτὸν.
 p. 13. προχέεται. Φ. ib. πῦρ ἀθρόον om. ΦΑ, Β. 14. δὲ. l. ib. ἀσεβῶν. v. ib. εἰς οὗς. p, pr. m. περὶ ὧν. o.
 19. κατασχέειν. f. corr. al. m. 20. ἐξ Ἀχαιῶν. v. ib. πέμψαι. f. corr. al. m. πλεύσαι. 22. κρησαῖον. a.
 24. δ' om. a, m. 25. ἀνέτυχε. v. ib. δὲ καὶ. l, s, a, m. 26. παρὰ. v. 27. τῆς om. o. 28. κελευσμένῳ. v et
 ἔ εν

p pr. m. κελευσμένῳ. fc. E. ib. αἰτὸν. m, o. ib. ἀπαφημῆσαι. π. ἐπευφημῆσαι. m. γρ. ἀπευφημῆσαι. p, 2, a, m.
 ἀνευφημῆσαι. o. 29. μνηστῆς. l. ib. λυπῶ σε ἂν. C, E. Fo: λυπῶ σε, εἰπεῖν. 30. με om. v. ib. ἔπαθον. p. 31.
 ἀμελῶς. C, E. ἐμμελῶς. Ol.

33. δὲ ὁ Α. 2. ib. ἐπ' Αἴγυπτον. s, a, m. 34. πολλὰ — πόλεσι om. 2. (in s adj. m. rec.) a, Rh.

V, 17. 18. 19. 20. p. 201. 202.

ταστὰς, οὐδὲ γὰρ ἐπαίνου ἀπείχετο, ὅποτε τι ὑγιῶς πράσσοιτο, καταβὰς δὲ ἐς Πειραιᾶ ναὺς μὲν
 τις ὤρμει πρὸς ἰστίοις οὐσα καὶ ἐς Ἰωνίαν ἀφήσουσα, ὃ δ' ἔμπορος οὐ ξυνεχώρει ἐμβαίνειν, ἰδιό- 203
 στολον γὰρ αὐτὴν ἄγειν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου „τίς ὁ φόρτος“; „θεῶν“ ἔφη „ἀγάλματα
 ἀπάγω ἐς Ἰωνίαν, τὰ μὲν χρυσοῦ καὶ λίθου, τὰ δὲ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ“. „ἰδρυσόμενος ἢ τί“;
 „ἀποδωσόμενος“ ἔφη „τοῖς βουλομένοις ἰδρύνεσθαι“. „δέδιας οὖν, ὧ λῶστε, μὴ συλήσωμεν τὰ
 ἀγάλματα ἐν τῇ νηϊ“; „οὐ τοῦτο“ ἔφη „δέδια, τὸ δὲ πλείοσι ξυμπλεῖν αὐτὰ καὶ ὁμιλίας ἀναπί-
 πλασθαι φανύλον διαίτης τε, ὁπόση ναντική, δεινὸν ἡγοῦμαι“. „καὶ μὴν, ὧ βέλτιστε“, εἶπε „δο-
 κεῖς γὰρ μοι τις Ἀθηναῖος εἶναι, τὰς ναὺς, αἷς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐχρήσασθε, καίτοι ναυτικῆς
 ἀταξίας ἐμπεπλησμένους ἐνέβαινον οἱ θεοὶ ξὺν ὑμῖν καὶ οὐκ ᾤοντο ὑφ' ὑμῶν χραίνεσθαι, σὺ δὲ
 ἀμαθῶς οὕτως ἀπαθῇ τῆς νεῶς φιλοσόφους ἄνδρας, οἷς μάλιστα οἱ θεοὶ χαίρουσι καὶ ταῦτα ἐμπορίαν 10
 τοὺς θεοὺς πεποιημένοι; ἢ δὲ ἀγαματοποιία ἢ ἀρχαία οὐ τοῦτο ἔπραττεν, οὐδὲ περιήεσαν τὰς
 πόλεις ἀποδιδόμενοι τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἀπάγοντες μόνον τὰς αὐτῶν χεῖρας καὶ ὄργανα λιθουργὰ
 καὶ ἐλεφαντουργὰ ὕλην τε παρατιθέμενοι ἀργὸν ἐν αὐτοῖς τοῖς ἱεροῖς τὰς δημιουργίας ἐποιούντο,
 σὺ δ' ὥσπερ τὰ Ἱρκανικά τε καὶ Σκυθικά, ἀπειρὴ δὲ εἰπεῖν τίνα, οὕτω τοὺς θεοὺς ἐς τοὺς λιμέ-
 νους τε καὶ τὰς ἀγορὰς ἄγων οὐδὲν οἶε ἀσεβὲς πράττειν; καὶ μὴν καὶ σπερμολογοῦσιν ἔνιοι τῶν 15
 ἀνθρώπων ἐξαψάμενοι τι Δῆμητρος ἢ Διονύσου ἄγαλμα καὶ τρέφεσθαι φασιν ὑπὸ τῶν θεῶν, οὓς
 φέρουσι, τὸ δ' αὐτοὺς σιτεῖσθαι τοὺς θεοὺς καὶ μηδ' ἐμπίπασθαι τούτους, δεινῆς ἐμπορίας, εἴ-
 ποιμι δ' ἂν καὶ ἀνοίας, εἰ μηδὲν ἐκ τούτου δέδοικας.“ τοιαῦτα ἐπιπλήξας ἐπὶ νεῶς ἑτέρας ἔπλει.

Καταπλεύσας δὲ ἐς τὴν Χίον, καὶ μηδὲ τὸν πόδα ἐς τὴν γῆν ἐρείσας μετεπήδησεν ἐς τὴν ναῦν 204
 τὴν πλησίον — ἐκήρυττε δ' ἡ ναὺς ἐς Ῥόδον — καὶ οἱ ἐταῖροι δὲ μετεπήδων οὐδὲν εἰπόντες, ἐφι- 20
 λοσοφεῖτο γὰρ αὐτοῖς μάλιστα τὸ ἔπεσθαι λέγοντί τε καὶ πράττοντι. εὐφρόνως δὲ περαιωθεὶς πνεύ-
 ματι τάδε ἐσπουδάσεν ἐν τῇ Ῥόδῳ προσιόντα αὐτὸν τῷ τοῦ Κολοσσοῦ ἀγάλματι ἤρετο ὁ Λάμις,
 τί ἡγοῖτο ἐκείνου μεῖζον; ὃ δὲ εἶπεν „ἄνδρα φιλοσοφοῦντα ὑγιῶς τε καὶ ἀδόλως“. ἐπεχωρίαζε
 τότε τῇ Ῥόδῳ Κάνος αὐλητής, ὃς ἄριστα δὴ ἀνθρώπων ἐδόκει αὐλεῖν. καλέσας οὖν αὐτὸν „τί“
 ἔφη „ὁ αὐλητής ἐργάζεται“; „πάν“, εἶπεν „ὅπερ ἂν ὁ ἀκροατὴς βούληται“. „καὶ μὴν πολλοὶ“ 25
 ἔφη „τῶν ἀκροαμένων πλουτεῖν βούλονται μᾶλλον ἢ αὐλοῦ ἀκούειν“ πλουσίους οὖν ἀποφαίνεις,
 οὓς ἂν ἐπιθυμοῦντας τούτου αἰσθῇ“; „οὐδαμῶς“, εἶπεν „ὥς ἐβουλόμην ἂν“. „τί δ'; εὐειδεῖς ἐργάζῃ
 τοὺς νέους τῶν ἀκροατῶν; ἐπειδὴ καλοὶ βούλονται δοκεῖν πάντες, περὶ οὓς νεότης ἐστίν“. „οὐδὲ
 τοῦτο“ ἔφη „καίτοι πλείστον ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ“. „τί οὖν ἐστίν“, εἶπεν „ὃ τὸν ἀκροα-
 τὴν ἡγῇ βούλεσθαι“; „τί δὲ ἄλλο γε“, ἢ δ' ὁ Κάνος „ἢ τὸν λυπούμενον μὲν κοιμίζεσθαι αὐτῷ 30
 τὴν λύπην ὑπὸ τοῦ αὐλοῦ, τὸν δὲ χαίροντα ἰλαρώτερον ἑαυτοῦ γίγνεσθαι, τὸν δὲ ἐρῶντα θερμό-
 τερον, τὸν δὲ φιλοθύτην ἐνθεώτερόν τε καὶ ὑμνώδῃ“; „τοῦτο οὖν“, ἔφη „ὦ Κάνε, πότερον
 αὐτὸς ἐργάζεται ὁ αὐλὸς διὰ τὸ χρυσοῦ τε καὶ ὀρειχάλκου καὶ ἐλάφιν κνήμης ξυγκεῖσθαι, οἱ δὲ
 καὶ ὄνων, ἢ ἑτερόν ἐστιν, ὃ ταῦτα δύναται“; „ἕτερον“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, ἢ γὰρ μουσικὴ καὶ
 οἱ τρόποι καὶ τὸ ἀναμῖξ καὶ τὸ εὐμετάβολον τῆς αὐλήσεως καὶ τὰ τῶν ἀρμονιῶν ἦδη, ταῦτα τοὺς 35
 ἀκροαμένους ἀρμόττει καὶ τὰς ψυχὰς ἐργάζεται σφῶν, ὁποῖας βούλονται“. „ξυνῆκα“ ἔφη „ὦ Κάνε,

1. οὐ γὰρ. f. l. v. ib. καταβὰς δὲ. 4. καταβὰς. 2. E. 3. ἀγάλματα, ἔφη. v. 4. μὲν γὰρ. 2, a, m. ib. ἐλε-
 φαντίνου. f. al. m. corr. 5. ἀποδωσόμενος. p. 6. ἐν om. 2. (s. habet a rec. m.) ib. τοῦτ'. p. 8. μοι γὰρ. a, m.
 ib. ἄς. v. 9. ἡμῖν. f. pr. m. et v. ib. ἡμῶν. f. pr. m. et v. 10. ἀποθεῖ. v. ἀποθῇ. m. o. ib. οἷς οἱ θεοὶ χαίρουσι
 μάλιστα. p. 11. τοῦτ'. p. 12. ἀποδεδομένοι. f. ἀποδεδομένοι. l. ib. αὐτῶν. E. αὐτῶν. l. 13. παρατιθέμενοι. π.
 περιθέμενοι. p. παραθέμενοι. 2, E. 14. τε om. l. ib. τίνα. B. 15. καὶ. alterum om. p. 17. αὐτό. v. ib. εἰποιμ'

οίας. v. 18. ἀνανδρίας. π. ἀναδρείας. v. ἀνανδρίας. p. f. l. s. E. 22. δὲ αὐτόν. 2, a, m. 23. ἡγεῖτο. π. v. ib.
 ὁ om. v. 29. πλείστον. s. rec. m. 30. ἢ δ'. l. 31. τὸν μὲν χαίρ'. l. 32. τὸν φιλοθύτην. l. 33. οἱ δὲ. C. εἰ δὲ. B. ἢ
 δὲ. o. 36. ξυνῆκα. E.

205 ὅ τι σοι ἡ τέχνη πράττει· τὸ γὰρ ποικίλον αὐτῆς καὶ τὸ ἐς πάντας τρόπους, τοῦτο ἐξασκεῖς τε καὶ παρέχεις τοῖς παρὰ σὲ φοιτῶσιν. ἐμοὶ δὲ πρὸς τοῖς ὑπὸ σοῦ εἰρημένους καὶ ἑτέρων δοκεῖ ὁ αὐλὸς δεῖσθαι· τῆς τε εὐπνοίας καὶ τῆς εὐστομίας καὶ τοῦ εὐχειρα εἶναι τὸν αὐλοῦντα, ἔστι δὲ εὐπνοια μὲν, ἣν τορὸν καὶ λευκὸν ἢ τὸ πνεῦμα καὶ μὴ ἐπικτυπῇ ἢ φάρυγξ, τουτὶ γὰρ ἔοικε φθόγγῳ ἀμούσῳ, εὐστομία δὲ, ἣν τὰ χεῖλη ἐνθήμενα τὴν τοῦ αὐλοῦ γλῶτταν μὴ πιμπραμένον τοῦ προσώπου αὐλῇ, τὸν δὲ εὐχειρα αὐλητὴν πολλοῦ ἡγοῦμαι ἄξιον, ἣν μήτε ὁ καρπὸς ἀπαγορευῇ ἀνακλῶμενος μήτε οἱ δάκτυλοι βραδεῖς ὥσιν ἐπιπέτεσθαι τοῖς φθόγγοις, καὶ γὰρ τὸ ταχέως μεταβάλλειν ἐκ τρόπου ἐς τρόπον περὶ τοὺς εὐχειράς ἐστι μᾶλλον. εἰ δὴ ταῦτα πάντα παρέχεις, θαρρῶν αὖλει, ὦ Κάνε, μετὰ σοῦ γὰρ ἡ Εὐτέρπη ἔσται.¹ ἐτύγχανέ τι καὶ μειράκιον νεόπλουτόν τε

20 καὶ ἀπαίδευτον οἰκοδομοῦμενον οἰκίαν τινα ἐν τῇ Ῥόδῳ καὶ ξυμφέρων ἐς αὐτὴν γραφάς τε ποικίλας καὶ λίθους ἐξ ἀπάντων ἔθνων. ἤρετο οὖν αὐτό, ὅποσα χρήματα εἴη ἐς διδασκάλους τε καὶ παιδείαν ἀνηλωκός· ὁ δὲ „οὐδὲ δραχμὴν“ εἶπεν. „ἐς δὲ τὴν οἰκίαν πόσα“; „δώδεκα“ ἔφη „τάλαντα, προσαναλώσασαι δ’ ἂν καὶ ἕτερα τὸσαῦτα“. „τί δ’“ εἶπεν „ἡ οἰκία βούλεται σοι“; „δίαιτα“ ἔφη „λαμπρὰ ἔσται τῷ σώματι, καὶ γὰρ δρόμοι ἐν αὐτῇ καὶ ἄλσῃ καὶ ὀλίγα ἐς ἀγορὰν βαδιοῦμαι

25 καὶ προσερούσῃ με οἱ ἐσιόντες ἥδιον, ὥσπερ ἐς ἱερὸν φοιτῶντες“. „ζηλωτότεροι δὲ“ εἶπεν „οἱ ἀνθρώποι πότερον δι’ αὐτούς εἰσιν ἢ διὰ τὰ περὶ αὐτοὺς ὄντα“; „διὰ τὸν πλοῦτον“, εἶπε „τὰ γὰρ χρήματα πλείστον ἰσχύει“. „χρημάτων δ’“, ἔφη „ὦ μειράκιον, ἀμείνων φύλαξ πότερον ὁ πεπαιδευμένος ἔσται ἢ ὁ ἀπαίδευτος“; ἐπεὶ δὲ ἐσιώπησε, „δοκεῖς μοι“, εἶπε „μειράκιον, οὐ σὺ τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ σὲ ἡ οἰκία κεκτῆσθαι. ἐγὼ δὲ ἐς ἱερὸν παρελθὼν πολλῶ ἂν ἥδιον ἐν αὐτῷ μικρῶ

20 ὄντι ἄγαλμα ἐλέφαντός τε καὶ χρυσοῦ ἴδοιμι ἢ ἐν μεγάλῳ κεραμεοῦν τε καὶ φαῦλον.“ νεανίαν δὲ ἰδὼν πλῖονα καὶ φρονοῦντα ἐπὶ τῷ πλείστῳ μὲν ἀνθρώπων ἐσθίειν, πλείστον δὲ οἶνον πίνειν „ἀλλ’ ἢ σὺ“ ἔφη „τυγχάνεις ὦν ὁ γαστριζόμενος“; „καὶ θύω γε“ εἶπεν „ὑπὲρ τούτου“. „τί οὖν“ ἔφη „ἀπολέλανκας τῆς βορᾶς ταύτης“; „τὸ θαυμάζεσθαι με καὶ ἀποβλέπεσθαι· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ἴσως ἀκούεις, ὡς καὶ τὰ σιτία αὐτοῦ παραπλησίως τοῖς ἄθλοις ἤδετο“. „Ἡρακλέους“ ἔφη „ὄντος“

25 σοῦ δὲ τίς, ὦ κάθαμα, ἀρετῇ; τὸ γὰρ περιβλεπτον ἐν μόνῳ λείπεται σοι τῷ ῥαγῇ.²

20 ^{XXIV} Τοιᾶδε μὲν αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ, τὰ δὲ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐπειδὴ ἐσέπλευσεν· ἡ Ἀλεξανδρεία καὶ ἀπόντος μὲν αὐτοῦ ἦρα καὶ ἐπόθουν τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς εἰς ἕνα, καὶ ἡ Αἴγυπτος δὲ ἡ ἄνω μεστοὶ θεολογίας ὄντες καὶ φοιτῆσαι αὐτὸν ἐς τὰ ἥδη τὰ αὐτῶν ἠύχοντο, ἅτε γὰρ πολλῶν ἀφικνουμένων μὲν ἐνθέρδε ἐς Αἴγυπτον, πολλῶν δὲ ἐπιμυρνύντων δεῦρο ἐξ Αἰγύπτου ἤδετο τε

30 παρ’ αὐτοῖς Ἀπολλώνιος καὶ τὰ ὅσα ἐς αὐτὸν Αἰγυπτίοις ὄρθα ἦν· προίοντα γέ τοι ἀπὸ τῆς νεῶς ἐς τὸ ἄστυ θεῶ ἴσα ἀπέβλεπον καὶ διεχώρουν τῶν στενωπῶν, ὥσπερ τοῖς φέρουσι τὰ ἱερά. παραπεμπομένου δὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ οἱ τῶν ἔθνων ἡγεμόνες, ἄνδρες ἤγοντο τὴν ἐπὶ θανάτῳ δώδεκα ληστὰς τὴν αἰτίαν, ὁ δὲ ἐς αὐτοὺς ἰδὼν „οὐ πάντες“ εἶπεν „ὁ δεῖνα γὰρ καταψευσθεῖς ἄπεισι“. καὶ πρὸς τοὺς δημίους, ὑφ’ ὧν ἤγοντο, ὑφείναι· ἔφη „κελεύω τοῦ δρόμου καὶ σχολαιότερον ἤκειν

1. τοῦ ἐξασκεῖσθαι. f. al. m. corr. ἐξ ἀσκεῖς τε. a. 2. παρὰ τοῖς. v. 4. εἰ τορὸν. s. ἢ τορὸν. a, m. ib. ἢ τὸ. a, m. ἢ τὸ. C, B, o. ib. ἐπικτυπῇ. 1, f. ἐπικτυποῖ. v. ἐπικτυπεῖν. a. ἐπικτυπεῖ. l, m, o. ib. φάρυγξ. s. 5. πεπρημένον. B. 6. εὐχειράς ἐστί. o. 8. ταῦτα παρέχεις. π (sic). ταῦτα πάντα. m, o. πάντα om. p, 2, a. 9. τι καὶ. π. δὲ καὶ. p, 2, E. 10. ξυμφέρων. v. 12. ἀνηλωκός. v. 14. βαδιοῦμαι. 1. βαδιοῦμεν. 2, E. 15. με. 1. μοι. 2, E. 17.

φυλάξας ὁ. π. φύλαξ πότερον. p, 2, E. ib. ὁ om. f, v. 17. δὴ. v. δ'. l. 18. σὺ τὴν οἰκίαν. π. ib. ἐκτῆσθαι. v. 20. τι καὶ. a. 21. ἀλλ' ἢ. 1, E. Scr. ἀλλ' ἢ. 22. σὺ ἔφη. 1. ἔφη σὺ. 2, E. 23. θαυμάζεσθαι με. π. θαυμάζεσθαι μὲν. p, 2, E. 24. ἄλλοις. π. 25. σοῦ. 1. σοὶ. 2, E. ib. ἡ ἀρετῇ. l, s, a. ib. λείπεσθαι. l, s, a. 26. αὐτῷ. 1. αὐτοῦ. 2, E. ib. Ἀλεξανδρείᾳ. o. 27. καὶ ὁ πόντος. l. ib. ὡς om. m. ib. εἰς ἕνα. u, φ, r. ib. καὶ ἡ Αἴγ. 1, m, o. καὶ Αἴγυπτος. 2, a. 28. ἥδη ἀφικνουμένων. l. 29. μὲν om. m, o. ib. ἐνθάδε. v. ib. ἤδετο. 1, l, s, B, J. Ep. crit. 42. ἤδετο. f, v, E. 30. καὶ — ἐς Ἀπολλώνιον — ἦν. Φ (33, b, 21). 31. θεῶ om. m. ib. ἐπέβλεπον. p. 32. τὴν om. o. ib. θανάτῳ. π, f, v. θανάτον. p. θάνατον. l, s, E. 34. ἀποδήμους. p. ib. σχολαιότερον. 1. σχολαιότερον. 2, E.

ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ὕστατον τε ἀποκτείνειν τοῦτον, μετέχει γὰρ οὐδὲν τῆς αἰτιάσεως, ἀλλ' ὑμεῖς γε ὅσια 207
 πράττετε φειδόμενοι τούτων βραχὺ μέρος ἡμέρας, οὓς λῶον ἦν μὴδ' ἀποκτείνειν·“ καὶ ἅμα ἐνδιέ-
 τριβεν οἷς ἔλεγεν, οὐκ εἰωθὸς ἑαυτῷ ἀποτείνων μῆκος. τί δ' αὐτῷ ἐνόει τοῦτο, αὐτίκα ἐδείχθη·
 ὅκτω γὰρ ἤδη ἀποτετμημένων τὰς κεφαλὰς ἱππεὺς ἐλαύνων ἐπὶ τὸ ὄρυγμα „Φαρίωνος“ ἐβόα „φεί-
 σασθε“, μὴ γὰρ εἶναι ληστὴν αὐτόν, ἀλλ' ἑαυτοῦ μὲν καταψεύσθαι δεῖ τοῦ στρεβλώσεσθαι, βασι- 5
 νισθέντων δὲ ἐτέρων χρηστὸν ὁμολογῆσθαι ἄνδρα. ἐὼ τὸ πῆδημα τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσον ἐπὶ τούτῳ
 ἐκρότησαν καὶ ἄλλως θαυμαστικοὶ ὄντες. ἀνελθόντι δὲ αὐτῷ ἐς τὸ ἱερὸν ὁ μὲν κόσμος ὁ περὶ 15
 αὐτὸ καὶ ὁ ἐφ' ἐκάστῳ λόγος θεῖός τε ἐφαίνετο καὶ κατὰ σοφίαν ξυντεθείς, τὸ δὲ τῶν ταύρων
 αἷμα καὶ οἱ χῆνες καὶ ὅποσα ἐθύετο, οὐκ ἐπῆνει τὰ τοιάδε, οὐδὲ ἐς δαίτας θεῶν ἦγεν. ἐρομένου
 δ' αὐτόν τοῦ ἱερέως, τί μαθὼν οὐχ οὕτω θύοι, „σὺ μὲν οὖν“ εἶπεν „ἀπόκριναι μοι μᾶλλον, τί 10
 μαθὼν οὕτω θύεις“; εἰπόντος δὲ τοῦ ἱερέως „καὶ τίς οὕτω δεινός, ὥς διορθοῦσθαι τὰ Αἰγυπτίων“;
 „πᾶς“ ἔφη „σοφός, ἦν ἀπ' Ἰνδῶν ἦκη. καὶ βοῦν“ ἔφη „ἀπανθρακιῶ τήμερον καὶ κοινώνει τοῦ
 καπνοῦ ἡμῖν, οὐ γὰρ ἀχθέσθαι περὶ τῆς μοίρας, εἰ κἀκείνην οἱ θεοὶ δαίονται“. τηκομένου δὲ τοῦ 208
 πλάσματος „ὅρα“ ἔφη „τὰ ἱερά“. „ποῖα“; εἶπεν ὁ Αἰγύπτιος „ὅρῳ γὰρ οὐδὲν ἐνθάδε“. ὁ δὲ
 Ἀπολλώνιος „οἱ δὲ Ἰαμίδαί“ εἶπε „καὶ οἱ Τελλιάδαι καὶ οἱ Κλυτιάδαι καὶ τὸ τῶν Μελαμποδιδῶν 15
 μαντεῖον ἐλήρησαν, ὧ λῶστε, τοσαῦτα μὲν περὶ πυρὸς εἰπόντες, τοσαύτας δὲ ἀπ' αὐτοῦ ξυλλεξά-
 μενοι φήμας; ἢ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς πεύκης πῦρ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς κέδρου μαντικὸν ἡγῇ καὶ ἱκανὸν δη-
 λῶσαι τι, τὸ δ' ἀπὸ τοῦ πιωτάτου τε καὶ καθαρωτάτου δακρύου καόμενον οὐ πολλῷ αἰρετώτερον;
 εἰ δ' ἐμπύρου σοφίας ἦσθα εὐξύνετος, εἶδες ἂν καὶ ἐν τῷ τοῦ ἡλίου κύκλῳ πολλὰ δηλούμενα,
 ὅποτε ἀνίσχει.“ τοῦτοῖς ἐπέσκηπτε τὸν Αἰγύπτιον ὥς ἀμαθὴ τῶν θεῶν. προσκειμένης δὲ τῆς Ἀλε- 20
 ξανδρείας ἵπποις καὶ ξυμποιτώσης μὲν ἐς τὸν ἱππόδρομον ἐπὶ τῇ θεᾷ ταύτῃ, μισαιφονούντων δὲ
 ἀλλήλους ἐπίπληξιν ὑπὲρ τούτων ἐποιεῖτο, καὶ παρελθὼν ἐς τὸ ἱερὸν „ποῖ“ ἔφη „παρτενεῖτε
 ἀποδηνήσκοντες οὐχ ὑπὲρ τέκνων οὐδὲ ἱερῶν, ἀλλ' ὥς χραίνετε μὲν τὰ ἱερά λύθρου μεστοὶ ἐς ταῦτα
 ἦκοντες, φθειροῖσθε δὲ ἔσω τείχους; καὶ Τροίαν μὲν, ὥς ἔοικεν, ἵππος εἰς διεπόρθησεν, ὃν ἔσο- 209
 φίσαντο οἱ Ἀχαιοὶ τότε, ἐφ' ὧν δὲ ἄρματα ἔξευκται καὶ ἵπποι, δι' οὓς οὐκ ἔστιν ὑμῖν εὐνήσις 25
 ζῆν· ἀπόλλυσθε γοῦν οὐχ ὑπὸ Ἀτρειδῶν, οὐδ' ὑπὸ Αἰακιδῶν, ἀλλ' ὑπ' ἀλλήλων, ὃ μὴδ' οἱ Τρῶες
 ἐν τῇ μέθῃ. κατὰ μὲν οὖν τὴν Ὀλυμπίαν, οὐ πάλης καὶ πυγμῆς καὶ τοῦ παγκρατιάξιν ἄθλα,
 οὐδεὶς ὑπὲρ ἀθλητῶν ἀπέθανεν ἴσως καὶ ξυγγνώμης ὑπαρχούσης, εἰ τις ὑπερσπουδάξοι περὶ τὸ
 ὁμόφυλον, ὑπὲρ δὲ ἵππων ἐνταῦθα γυμνὰ μὲν ὑμῖν ἐπ' ἀλλήλοις ξίφη, βολαὶ δὲ ἔτοιμοι λίθων.
 πῦρ δὲ ἐπὶ τὴν τοιαύτην πόλιν, ἐνθα οἰωγῇ τε καὶ ὕβρις ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ὅρει δ' 30
 αἵματι γαῖα. αἰδέσθητε τὸν κοινὸν τῆς Αἰγύπτου κρατῆρα Νεῖλον. ἀλλὰ τί Νεῖλου μνημονεύω πρὸς
 ἀνθρώπους αἵματος ἀναβάσεις διαμετρούοντας μᾶλλον ἢ ὕδατος;“ καὶ πλείω ἐς τὴν ἐπίπληξιν ταύ-
 την διελέχθη ἑτέρα, ὥς διδάσκει ὁ Δάμις.

Οὐτεσπασιανοῦ δὲ τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν περινοούντος περὶ τὰ ὅμορα τῇ Αἰγύπτῳ ἔθνη καὶ 35
 προχωροῦντος ἐπὶ τὴν Αἰγύπτου Λίανες μὲν καὶ Εὐφράται, περὶ ὧν μικρὸν ὕστερον εἰρήσεται, 35

2. ἡμέρας om. π. ib. ἦ. 2. a. ib. καὶ ἅμω. a, m. ib. διέτριβεν s ex corr. a, m. 3. ἀποκτείνων. a. ib.
 αὐτό. π. 4. τὸ ὄρυγμα. 1. τῷ ὄρυγματι. 2. E. ib. φείσασθε. 1. v, m, o. φείσασθαι. f, 1, s, a. 5. καταψεύσθαι.
 s, a. ib. στρεβλώσθαι. p. 6. ὁμολογῆσθαι. f. ὁμολογίσθαι. E. 7. περὶ αὐτό. C. περὶ αὐτόν. E. 10. μὲν οὖν. π.
 μὲν. p, 2, E. ib. ἀπόκριναι. C. ἀπόκρινε. E. 12. σοφός π. ὁ σοφός p ante corr. 2, E. 13. ἀχθέσθαι. p. 15.
 Τελλιάδαι. C, E. Τελλιάδαι. Leopard. Emend. IV, 18. ib. τὸ τῶν. π. τὸ πᾶν τῶν. p, 2, E. 17. καὶ ἀπὸ. m. ib.
 καὶ οὐκ ἂν δηλῶσαι. p. ib. ἀπὸ πιωτάτου. E. 23. οὐδὲ ἱερῶν. 1. οὐτε ἱερῶν. 2, E. ib. ἀλλ' ὥς. C, B, H. ἄλλως. E.
 25. ὑπὸ ἀθλητῶν. non π, etsi m. γρ. Hinc o recepit. ib. ξυγγνώμης ὑπαρχούσης. π, f, v, l. ξυγγνώμης μὲν ὑπαρ-
 χούσης. p, s, E. 29. ὑμῖν om. v. ib. ἀλλήλοις. 1. ἀλλήλους. 2, E. 30. ἐνθα οἰωγῇ. 1. ἐνθα δ' αὖ οἰωγῇ. 2.
 ἐνθ' αὖ. οἰμ. 1, a. ἐνθα αὖ οἰμ. m, o. ib. εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν. m. γρ. (scil. in Homero.) ib. ὅρει. 1, m, o.
 31. αἰδέσθητι. a. 32. διαμετροῦντος. π.
 35. Εὐφράται. 1, E.

- χαίρειν παρεκελεύοντο· μετὰ γὰρ τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα, ὑφ' οὗ τὰ Ῥωμαίων διεκοσμήθη, τυραν-
 210 νίδες οὕτω χαλεπαὶ ἴσχυσαν ἐπὶ πενήκοντα ἔτη, ὥς μὴδὲ Κλαύδιον τὰ μέσα τούτων τρισκαίδεκα
 ἄρξαντα χρηστὸν δόξαι· καίτοι πενηκοντούτης μὲν ἐς τὸ ἄρχειν παρήλθεν, ὅτε νοῦς μάλιστα ὑγι-
 αίνει ἀνθρώπων, παιδείας δὲ ξυμπάσης ἐδόκει ἔρᾶν· ἀλλὰ κακείνος τηλικόσδε ὦν πολλὰ μειρακιώδη
 5 ἔπαθε καὶ μηλόβοτον γυναικοῖς τὴν ἀρχὴν ἀνῆκεν, ὑφ' ὧν οὕτω ὀρεθύμως ἀπέθανεν, ὥς καίτοι
 προγινώσκων, ἃ μέλλει πείσεσθαι, μὴδ' ἃ προήδει, φυλάξασθαι. Ἀπολλώνιος δὲ παραπλησίως
 μὲν Εὐφράτῃ καὶ Δίῳ περὶ τούτων ἔχαιρε, μελέτην δ' αὐτὰ οὐκ ἐποιεῖτο ἐς πάντας ἡθορικωτέ-
 ραν ἡγούμενος τὴν τοιάνδε ἰδέαν τοῦ λόγου, προσίοντι δὲ τῷ αὐτοκράτορι τὰ μὲν ἱερὰ πρὸ πυλῶν
 10 τῶς καὶ σοφία πᾶσα, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος οὐδὲν ἐπολυπραγμύνει τούτων, ἀλλὰ ἐσπούδαζεν ἐν τῷ ἱερῷ.
 διαλεχθεὶς δὲ ὁ αὐτοκράτωρ γενναῖά τε καὶ ἡμέρα καὶ διελθὼν λόγον οὐ μακρὸν „ἐπιδημεῖ“ ἔφη
 „ὁ Τυανεύς“, „ναὶ“ ἔφασαν „βελτίους γε ἡμᾶς ἐργασάμενος“. „πῶς ἂν οὖν ξυγγένοιτο ἡμῖν;“
 ἔφη „σφόδρα γὰρ δέομαι τοῦ ἀνδρός“. „ἐντεύξεταί σοι περὶ τὸ ἱερὸν“, ὁ Δίων εἶπε „πρὸς ἐμὲ
 γὰρ δεῦρο ἦκοντα ὁμολόγει ταῦτα“. „ἴωμεν“ ἔφη ὁ βασιλεὺς „προσενζόμενοι μὲν τοῖς θεοῖς, ξυ-
 15 νεσόμενοι δὲ ἀνδρὶ γενναίῳ“. ἐντεύθεν ἀνέφνυ λόγος, ὥς ἐνθύμιος μὲν αὐτῷ ἡ ἀρχὴ γένοιτο πολυ-
 ορκοῦντι τὰ Σόλυμα, μεταπέμποιτο δὲ τὸν Ἀπολλώνιον ὑπὲρ βουλῆς τούτων, ὃ δὲ παραιτοῖτο ἡκεῖν
 211 ἐς γῆν, ἣν ἐμίαναν οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες οἷς τε ἔδρασαν οἷς τε ἔπαθον· ὅθεν αὐτὸς ἐλθεῖν ἐς
 XXVIII Αἴγυπτον τὴν μὲν ἀρχὴν κεκτημένος, διαλεξόμενος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὁπόσα δηλώσω· θύσας γὰρ καὶ
 οὐπω χρηματίσας κατ' ἄξιαν ταῖς πόλεσι προσεῖπε τὸν Ἀπολλώνιον καὶ ὥσπερ εὐχόμενος αὐτῷ
 20 „ποίησόν με“ ἔφη „βασιλέα“. ὃ δὲ „εἰποίησα“, „εἶπεν“ ἡδὴ γὰρ εὐξάμενος βασιλεῖα δίκαιόν τε καὶ
 γενναῖον καὶ σώφρονα καὶ πολὺν κεκοσμημένον καὶ πατέρα παιδων γνησίων, σὲ δὴπου παρὰ τῶν
 θεῶν ἦτουν ἐγώ.“ ὑπερησθεὶς δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ γὰρ ἐβόησε τὸ ἐν τῷ ἱερῷ πλήθος ξυν-
 τιθέμενοι τῷ λόγῳ, „τί σοι“ ἔφη „Νέρωνος ἀρχὴ φαίνεται;“ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „Νέρων“ εἶπε
 „καθάραν μὲν ἴσως ἥδει ἀρμόττεσθαι, τὴν δὲ ἀρχὴν ἥσυχνεν ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει.“ „ξύμετρον
 25 οὖν“ εἶπε „κελεύεις εἶναι τὸν ἄρχοντα;“, „οὐκ ἐγώ“, εἶπε „θεὸς δὲ τὴν ἰσότητα μεσότητα ὀρίσά-
 μενος. ἀγαθοὶ δὲ τούτων ξύμβουλοι καὶ οἷδε οἱ ἄνδρες“ τὸν Δίωνα δείξας καὶ τὸν Εὐφράτην
 μῆπω αὐτῷ ἐς διαφορὰν ἦκοντα. τότε δὴ ἀνασχὼν ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας „ὦ Ζεῦ“ ἔφη „σοφῶν
 μὲν ἐγὼ ἄρχοιμι, σοφοὶ δὲ ἐμοῦ.“ καὶ ἐπιστρέψας ἑαυτὸν ἐς τοὺς Αἰγυπτίους „ἀρύσασθε“, εἶπεν
 30 „ὥς Νείλου καὶ ἐμοῦ.“ ἡ μὲν δὴ Αἴγυπτος ὧδε ἀνέσχευ ἀπειρηκότες ἦδη δι' ἃ ἐπιέζοντο. κατιῶν
 XXIX δὲ τοῦ ἱεροῦ ξυνῆψε τῷ Ἀπολλωνίῳ τὴν χεῖρα καὶ παραγαγὼν αὐτὸν ἐς τὰ βασίλεια, „ἴσως“ ἔφη
 „μειρακιώδης ἐνίοις δοκῶ βασιλείας ἀπτόμενος περὶ ἔτος ἐξηκοστὸν τοῦ βίου· δώσω οὖν ἀπολο-
 γίαν, ὥς ἀπολογοῖο ὑπὲρ ἐμοῦ τοῖς ἄλλοις· ἐγὼ γὰρ πλούτου μὲν ἡττηθεὶς οὐδὲ ἐν μειρακίῳ ποτὲ
 οἶδα, τὰς δὲ ἀρχὰς τε καὶ λαμπρότητας, ὁπόσα τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ προσήκουσιν, οὕτω σωφρόνως
 212 καὶ μετρίως διεθέμην, ὥς μήτε ὑπέρφρων μήτ' αὖ κατεπτηγῶς δόξαι, νεώτερα δὲ οὐδ' ἐπὶ Νέρωνα
 35 ἐνεθυμήθην, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν, εἰ καὶ μὴ κατὰ νόμους, παρ' ἀνδρός γούν αὐτοκράτορος πα-
 ραλαβὼν εἶχεν, ὑφιέμην αὐτῷ διὰ τὸν Κλαύδιον, ὃς ὑπατόν τε ἀπέδειξε με καὶ ξύμβουλον τῶν
 ἑαυτοῦ· καὶ νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ὁπότε Νέρωνα ἴδοιμι ἀσχημονοῦντα, δάκρυά μοι ἐξέπιπτεν ἐνθυμου-

5. οὐτ' ἄρα θύμως. p. 6. πείσεσθαι. f. ib. προήδη. p. 7. δὲ αὐτὰ. f. τε αὐτὰ. v. 9. νόμοι. l, a, m. 11. τε ἡμ. v. 12. γε om. a, m. ib. ἐργασάμενος. l, m, o. ἐργασόμενος. 2, a. ib. οὖν om. m. 13. πρὸς τὸ ἱερὸν. f, l. πρὸς τὸ ἱ. s. sec. m. περὶ suprasc. 14. προσενζόμενοι. v. 16. ἱεροσόλυμα. p. ib. ὑπερβολῆς. f. al. m. corr. 18. ἐκτεμένος. l, v, a. 20. εἶπεν. l et m. γρ. ἔφη. 2, E. 21. παίδων γνησίων. π et m. γρ. γνήσιον. p, 2, E. (γνήσιον. m, o.) γνησίον. J. 22. ἦτουν. l (u). ἦτουν ταῦτα. 2, E. 25. Fo: ἔφη, κελεύεις. 26. δὲ καὶ. v. ib. οἷδε καὶ. π. 28. δ' ἐμοῦ. p. 31. ἀπολογεῖς. v. 35. τὰς ἀρχὰς. p. ib. καὶ τὰς λαμπρότητας. a, m. (non sc.) 36. παρα- λαβὼν. π, s, E. ἀναλαβὼν. p. λαβὼν. f, v. 36. ὑφιέμην. l. ib. ἀνέδειξε. v. ib. τῶν. ex corr. p. fuerat τὸν. 37. αὐτοῦ. v.

μένω τὸν Κλαύδιον, ὅφ' οἷον καθάρματος τὸ μέγιστον τῶν ἑαυτοῦ ἐκκληρονομήθη. ὁρῶν δὲ μηδ' ὁπότε Νέρων ἐκποδῶν γέγονεν ἐπὶ τὸ λῶν μεθιστάμενα τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὕτως ἀτίμως τὴν ἀρχὴν πράττουσαν, ὥς ἐπὶ Βιτελίῳ κείσθαι, θαρρῶν ἤδη ἐπ' αὐτὴν εἶμι, πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ βούλομαι τοῖς ἀνθρώποις παρασχέιν ἑμαυτὸν πολλοῦ ἄξιον, εἴτα, ἐπειδὴ πρὸς ἄνθρωπον ὁ ἄγων ἔσται κραιπαλῶντα· Βιτέλιος γὰρ μύρω μὲν λούται πλέον ἢ ἐγὼ ὕδατι, δοκεῖ δέ μοι καὶ ξίφει 5 πληγείς μύρον ἐκδώσειν μᾶλλον ἢ αἷμα, οἷν δὲ οἶνον ξυνάπτων μαίνεται, καὶ κυβεύει μὲν δεδιὼς μὴ τι αὐτὸν οἱ πεττοὶ σφῆλωσιν, ὑπὲρ δὲ ἀρχῆς ἀναρριπτεῖ παίζων, ἐταίραις δὲ ὑποκείμενος ἐπιθόρνυται ταῖς γεγαμημέναις ἡδίστα φάσκων τὰ μετὰ κινδύνων ἐρωτικά. ἐγὼ τὰ ἀσελγέστερα, ὥς μὴ τοιαῦτα ἐπὶ σοῦ λέγοιμι· μὴ δὲ περιίδοιμι Ῥωμαίους ὑπὸ τοιούτου ἀρχθέντας, ἀλλ' ἡγεμόνας ποιοῦμενος τοὺς θεοὺς ἀνὴρ γιγνόμεν ἑμαυτῷ ὅμοιος· ὅθεν ἐκ σοῦ, Ἀπολλώνιε, πείσμα ἐγὼ βάλ- 10 λομαι, φασὶ γὰρ πλεῖστά σε τῶν θεῶν αἰσθάνεσθαι, καὶ ξύμβουλον ποιοῦμαι σε φροντίδων, ἐφ' αἷς ἔστι γῆ καὶ θάλαττα, ἵν' εἰ μὲν εὐμενῇ τὰ παρὰ τῶν θεῶν φαίνοιτο, πράττοιμι ταῦτα, εἰ δὲ ἐναντία καὶ μὴ πρὸς ἐμοῦ μηδὲ Ῥωμαίων, μὴ ἐνοχλοῖν τοὺς θεοὺς ἄκοντας· ἐπιθείσας δ' ὁ xxx 213 Ἀπολλώνιος τῷ λόγῳ, „Ζεῦ“ ἔφη „Καπιτώλιε, σὲ γὰρ τῶν παρόντων πραγμάτων βραβευτὴν οἶδα, φύλαττε σεαυτὸν μὲν τούτῳ, σεαυτῷ δὲ τούτῳ· τὸν γὰρ νεῶν, ὃν χθὲς ἄδικοι χεῖρες ἐνέπρησαν, 15 τόνδε σοὶ τὸν ἄνδρα ἀναστῆσαι πέπρωται.“ θαυμάσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τὸν λόγον „αὐτὰ“ εἶπεν „αὐτὰ δηλώσει καὶ μηδὲν ἐμοῦ δέου, πέραινε δέ, ἃ ὀρθῶς ἐβουλεύσω.“ ξυμβεβήκει δὲ ἄρα κατὰ τὴν Ῥώμην Δομετιανὸν μὲν τὸν Οὐεσπασιανοῦ παῖδα παρατετάχθαι πρὸς τὸν Βιτέλιον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ πατρὸς, πολιορκίας δ' αὐτὸν περισχούσης ἐν τῷ Καπιτωλίῳ τὸν μὲν διαπεφευγέναι τοὺς πολιορκούντας, τὸν νεῶν δ' ἐμπερησθαι καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ φαίνεσθαι πολλῷ θάττον ἢ εἰ κατ' 20 Ἀγνυπτον ἐπράττετο. τοσαῦτα σπουδάζαντες ὁ μὲν ἀπῆλθε τοῦ βασιλέως εἰπὼν μὴ ξυγχωρεῖν αὐτῷ τὰ Ἰνδῶν πάτρια κατὰ μεσημβρίαν ἄλλο τι παρ' ἃ ἐκεῖνοι πράττουσιν, ὁ δὲ ἀνέλαμπέ τε ἔτι μᾶλλον καὶ οὐ ξυνεχώρει τοῖς πράγμασι διαφεύγειν ἑαυτόν, ἀλλ' ὥς βεβαίῳν τε καὶ αὐτῷ καθωμολογημένων εἶχετο δι' ἃ ἤκουσεν.

Τῇ δ' ὕστεραίᾳ περὶ ὄρθρον ἐπὶ τὰ βασίλεια ἦκων ὁ Ἀπολλώνιος ἤρето τοὺς δορυφόρους, ὃ 25 xxxi τι βασιλεὺς πράττοι, οἱ δὲ ἐρηγορεῖναι τε αὐτὸν πάλαι ἔφασαν καὶ πρὸς ἐπιστολαῖς εἶναι. καὶ ἀκούσας τοῦτο ἀπῆλθεν εἰπὼν πρὸς τὸν Δάμιν „ὁ ἀνὴρ ἄρξει“. ἐπανελθὼν δὲ περὶ ἥλιον ἀνίσχοντα Δίωνα μὲν καὶ Εὐφράτην ἐπὶ θύραις εὔρε καὶ περὶ τῆς ξυνουσίας φιλοτίμως ἐρωτῶσι διῆλθε τὴν ἀπολογίαν, ἣν τοῦ βασιλέως ἤκουσε, τὰς δὲ αὐτοῦ δόξας ἀπεσιώπησεν. ἐσκληθεὶς δὲ πρῶτος „ὦ βασιλεῦ“, εἶπεν „Εὐφράτης καὶ Δίων πάλαι σοὶ γνώριμοι ὄντες πρὸς θύραις εἰσὶν οὐκ 30 ἀφρόντιδες τῶν σῶν· κάλει δὴ κακέινους ἐς κοινὸν λόγον, σοφῷ γὰρ τῷ ἄνδρι“. „ἀκλειστοὺς“ ἔφη „θύρας παρέχω σοφοῖς ἀνδράσι, σοὶ δὲ καὶ τὰ στέρνα ἀνεῶχθαι δοκεῖ τάμα“. ἐπεὶ δὲ ἐσε- xxxii 214 κλήθησαν, „ὑπὲρ μὲν τῆς ἑμαυτοῦ διανοίας“, εἶπεν „ὦ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι χθὲς Ἀπολλωνίῳ τῷ γυναιῳ“. „ἤκούσαμεν“, ἢ δ' ὁ Δίων „τῆς ἀπολογίας, καὶ νοῦν εἶχε“. „τήμερον δὲ“ εἶπεν

2. ἐκποδῶν. v. ἐκ ποδῶν. E. 3. Βιτελίῳ. m, o. et sic ubique. ib. θαρρῶν δὲ. a et m. γφ. 4. ἑαυτὸν. l, v, s. a. 5. κραιπαλοῦντα. v. ib. γάρ. om. v. ib. λούται. l, a, m λούεται. l, o. λύεται. f. βούλεται. v. ib. πλεῖω. l.

αι αι
7. ἀναρριπτεῖ. E. ib. ἐταίραις. s, fc, E. ἐτέροις. π. ἐταίροις. f, v, l. s. γεγαμημένας. f, v. 9. τοιούτου. l. ἢ
τοιούτου. 2. E. ib. ἀρχθέντας. f, v et l. pr. m. ib. ἄν. l. ἄν. s. sec. m. 10. βούλλομαι. fc. βούλομαι. a. 11. φη-
σὶ. p. ib. σε πλεῖστα. v. 13. μὴ. l. μὴδὲ. 2. E. ib. ἐμοῦ Ῥωμ. μὴδὲ. p. 16. ἀναστῆσιν. v. 18. μὲν om. v. ib.
θνεσπεσιανοῦ. s. ib. περὶ τὸν. v. 19. Καπιτωλίῳ. v. ib. τὸν μὲν διαπεφευγέναι. π. διαπεφευγέναι. p, 2, E. 20.
ἢ εἰ. l, f, v, l. ἢ. s, E. 21. ἐπράττειν. p, v. 22. ἀλλ' ὅτι. v, a. ib. ἀνέλαμπεν ἔτι. p. 23. φεύγειν. p. ib. κα-
θωμολογουμένων. a. 24. διὰ ἤκουσε. v.

26. πάλαι om. s pr. m. 29. αὐτοῦ. s. 31. κάλει γάρ. p. 32. ἔχων θύρας. p. ib. ἀνεῶχθαι δοκεῖ. l, E. ἀνιῶ-
χθαι φασί. 2. ἀνεῶχθαι δόκει. J. ad Vers. germ. ib. τὰ μά. f. 33. ἑαυτοῦ. v.

„ὦ φίλε Δίων, συμφιλοσοφήσωμεν ὑπὲρ τῶν βεβουλευμένων, ἵν' ὥς κάλλιστα καὶ κατὰ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πάντα πράττοιμι· ἐννοῶν γὰρ πρῶτον μὲν τὸν Τιβέριον, ὥς ἐς τὸ ἀπάνθρωπόν τε καὶ ὠμὸν τὴν ἀρχὴν μετέστησεν, εἶτα τὸν ἐπ' ἐκείνῳ Γάιον, ὥς διονυσομανῶν καὶ λυδίῳ τὴν στολὴν καὶ πολέμους νικῶν οὐκ ὄντας ἐς πάντα τὰ Ῥωμαίων αἰσχρῶς ἐβάκχευσεν, εἶτα τὸν χρηστὸν Κλαύδιον, ὥς ὑπὸ γυναικῶν ἡττηθεὶς ἐπελάθετο τοῦ ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ζῆν, ἀπέθανε γὰρ ὑπ' αὐτῶν, ὥς φασι, Νέρωνος δὲ τί ἂν καταποίμην εἰπόντος Ἀπολλωνίου βραχὺν καὶ ἀθρόον λόγον περὶ ἀνέσεώς τε καὶ ἐπιτάσεως, αἷς Νέρων τὴν ἀρχὴν ἥσυχνε; τί δ' ἂν περὶ ὧν Γάλβας ξυνέταπτεν, εἰποίμι, ὅς ἐπ' ἀγορᾷ μέσης ἀπέθανεν ἡταιρημένους ἐσπείων ἑαυτῷ παῖδας τὸν Ὀθωνα καὶ τὸν Πείδωνα; εἰ δὲ καὶ Βιτελλίῳ τῷ πάντων ἀσελγεστάτῳ τὴν ἀρχὴν παραδοίμεν, ἀναβίῃ 10 Νέρων ὁρῶν οὖν, ὦ ἄνδρες, ὑφ' ὧν εἶπον τυραννίδων διαβεβλημένον τὸ ἄρχειν ξυμβούλους ὑμᾶς ποιῶμαι, πῶς ἂν διαθείμην αὐτὸ προσκεκρουκὸς ἤδη τοῖς ἀνθρώποις“. πρὸς ταῦτα ὁ Ἀπολλώνιος „αὐλητής“ ἔφη „τῶν πένυ σοφῶν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς παρὰ τοὺς φανυτέρους τῶν αὐλητῶν ἐπεμπε μαθησομένους, πῶς δεῖ μὴ αὐλεῖν· τὸ μὲν δὴ, πῶς δεῖ μὴ ἄρχειν, μεμάθηκας, ὦ βασιλεῦ, παρὰ τούτων, οἱ πονηρῶς ἤρξαν, τὸ δ' ὅπως δεῖ ἄρχειν, σπουδάσωμεν.“

xxxiii 215 15

Ὁ δ' Εὐφράτης ἀφανῶς μὲν ἤδη ἐβάσκειν τῷ Ἀπολλωνίῳ προσκείμενον αὐτῷ τὸν βασιλέα ὁρῶν μᾶλλον ἢ τοῖς χρησθηρίοις τοὺς ἐς αὐτὰ ἥκοντας, ἀνοιδήσας δὲ ὑπὲρ τὸ μέτρον τότε καὶ τὴν φωνὴν ἐπάρας παρ' ὃ ἐλάθει „οὐ χρη“ ἔφη „κολακεύειν τὰς ὁρμὰς, οὐδὲ ἀνοήτως συνεκφέρεσθαι τοῖς παρὰ τὴν ἡνίαν τι πράττουσι, καταρρυθμίζειν δὲ αὐτούς, εἴπερ φιλοσοφοῦμεν· ἃ γὰρ εἰ προσήκει πράττειν, ἔδει βουλευομένους φαίνεσθαι, ταῦθ' ὃν πεπράξεται τρόπον κελεύεις λέγειν 20 οὕτω μαθῶν, εἰ ὑπὲρ πρακτέων οἱ λόγοι. ἐγὼ δὲ Βιτελλίον μὲν καταλυθῆναι κελεύω, μισρὸν γὰρ τὸν ἀνθρώπον οἶδα καὶ μεθύοντα ἀσελγεία πάσῃ, σὲ δ' ἄνδρα εἰδῶς ἀγαθὸν καὶ γενναϊότητι προὔχοντα οὐ φημι χρῆναι τὰ μὲν Βιτελλίου διορθοῦσθαι, τὰ σεαυτοῦ δὲ μήπω εἰδέναι. ὅσα μὲν δὴ αἰ μοναρχίαι ὑβρίζουσιν, οὐκ ἐμοῦ χρὴ μανθάνειν, ἀλλ' αὐτὸς εἴρηκας, γιγνώσκεις δ' ἂν, ὥς νεότης μὲν ἐπὶ τυραννίδα πηδῶσα προσήκοντα ἑαυτῇ που πράττει, τὸ γὰρ τυραννεύειν οὕτως ἔοικε νέοις, 25 ὥς τὸ μεθύειν, ὥς τὸ ἐρᾶν, καὶ νέος μὲν τυραννεύσας οὕτω κακός, ἦν μαιφόνος παρὰ τὴν τυραννίδα καὶ ὠμὸς καὶ ἀσελγὴς δόξῃ, γέροντος δὲ ἐπὶ τυραννίδα ἥκοντος πρώτη αἰτία τὸ τοιαῦτα βούλεσθαι· καὶ γὰρ ἦν φιλάνθρωπος φαίνεται καὶ κεκοσμημένος, οὐκ ἐκείνου ταῦτα νομίζουσιν, ἀλλὰ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ κατηρυκέναι, δόξει δὲ καὶ πάλαι τούτου καὶ νέος ἔτι ἐπιθυμήσας ἁμαρτεῖν, αἱ δὲ τοιαῦται ἁμαρτίαι πρόσκεινται μὲν δυστυχίᾳ, πρόσκεινται δὲ δειλίᾳ· δοκεῖ γὰρ τις ἢ 30 καταγνοὺς τῆς ἑαυτοῦ τύχης τὸ ἐν νῷ τυραννεύσαι παρεῖναι ἢ τυραννεύοντι ἐκστήναι ἑτέρῳ δείσας δήπου αὐτὸν ὥς ἄνδρα. τὸ μὲν δὴ τῆς δυστυχίας ἑάσθω, τὸ δὲ τῆς δειλίας πῶς παρατήσῃ καὶ ταῦτα Νέρωνα δοκῶν δεῖσαι τὸν δειλότατόν τε καὶ ἡδυνότατον; ἃ γὰρ ἐνεθυμήθη Βίνδιξ 216 ἐπ' αὐτόν, σὲ, νῆ τὸν Ἡρακλέα, ἐκάλει πρῶτον. καὶ γὰρ στρατιᾶν εἶχες καὶ ἡ δύναμις, ἦν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους ἦγες, ἐπιτηδειότερα ἦν τιμωρεῖσθαι Νέρωνα· ἐκείνοι μὲν γὰρ πάλαι ἀφεστᾶσιν οὐ

2. ὥς τὸ v. 3. κατέστησεν. v. ib. λυγίζων. l. 4. ἐπιστολὴν. v. 5. γυναικῶν. p et s al. m. ib. ἡττηθεὶς. 1 et s al. m. ἐμβροτηθεὶς. f, l, v, E. 7. λόγον om. o. ib. ὧν. v. 8. ξυνέταπτεν. 1. ξυνετάραττεν. 2, E. ib. ἡταιρησαμένους. v. 9. ἀσεβιστάτῳ. p. 10. ὦ om. p. ib. τυράννων. 1, f, v, s. τυραννίδων. l, f, E. ib. διαβεβλημένων. m. 11. αὐτὸν προσκεκρουκός. a, m. 13. μαθησομένους om. p. 14. περὶ τούτων. m.

16. δὲ om. m. 18. τι om. l, s, a. τι. m, o. ib. ἃ γὰρ εἰ. 1, v, l, o. ἃ γὰρ εἰ (sic) f. ἃ γὰρ. ψ, r. καὶ γὰρ εἰ. s, a, m. 19. βουλομένους. f, v, l. 21. ἀνθρώπων. 1, f, ψ, s in mg. o. ἄνδρα. l, v, s, a, m. ib. ἰδῶν. v. ib. ἀγαθὸν om. r, o. 22. τιβελλίου. p. 24. ἑαυτῇ πον. f. ἑαυτῇ. 1, v, s, l, E. ib. πράσσει. v. 25. ἦν μὴ. o. ib. τὴν τυραννίδα. 1. τυραννίδα. 2, E. 26. δὲ om. l. ib. τὸ τοιαῦτα. π, l. τὸ τὰ τοιαῦτα. p, f, v, s, E. 27. γένηται. p. ib. καὶ om. p. 29. δοκεῖ. π et m. γρ. ἐδόκει. p, 2, E. ib. εἰ καταγνοὺς. a, m. 30. ἐν τῷ. B. ib. τοῦ τυραννεύσαι. l. ib. τυραννεύοντα. a. 31. μὴ πον. 2, a et m. γρ. 32. Βίνδιξ. E. sic ubique. 33. εἶχες. π. εἶχες ἔσχε et mg. γρ. ἔσχε. m. ἔσχε. p, 2, o. ἔσχε. a. ib. ἡ om. o. 34. ἐφεστᾶσιν. l.

μόνον Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων· οἱ γὰρ βίον ἄμικτον εὐρόντες καὶ οἷς μήτε κοινὴ πρὸς ἀνθρώπους τράπεζα μήτε σπονδαὶ μήτε εὐχαὶ μήτε θυσίαι, πλέον ἀφεισῶσιν ἡμῶν ἢ Σοῦσα καὶ Βάκτρα καὶ οἱ ὑπὲρ ταῦτα Ἰνδοί· οὐκοῦν οὐδ' εἰκὸς ἦν τιμωρεῖσθαι τούτους ἀφισταμένους, οὓς βέλτιον ἦν μηδὲ κτᾶσθαι. Νέρωνα δὲ τίς οὐκ ἂν εὖξαιτο τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ἀποκτεῖναι μονοῦ πίνοντα τὸ τῶν ἀνθρώπων αἷμα καὶ ἐν μέσοις τοῖς φόνοις ἄδοντα; καίτοι ἐμοῦ τὰ ὦτα ὀρθὰ ἦν πρὸς τοὺς ὑπὲρ σοῦ λόγους καὶ ὁπότε τις ἐκείθεν ἀφίκοιτο τρισμυρίους Ἰουδαίων ἀπολωλέναι φάσκων ὑπὸ σοῦ καὶ πεντακισμυρίους κατὰ τὴν ἐφεξῆς μάχην, ἀπολαμβάνων τὸν ἥκοντα ξυμμέτρως ἡρώτων, τί δ' ὁ ἀνὴρ; μὴ μεῖζον τι τούτων; ἐπεὶ δὲ τὸν Βιτέλιον εἰδωλὸν πεποιημένος τοῦ Νέρωνος ἐπ' αὐτὸν στρατεύεις, ἃ μὲν βεβούλευσαι, πράττε, καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα, τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ὥδε ἐχέτω· Ῥωμαίοις τὸ δημοκρατεῖσθαι πολλοῦ ἄξιον καὶ πολλὰ τῶν ὄντων αὐτοῖς ἐπ' ἐκεῖ- νης τῆς πολιτείας ἐκτῆθη· παῦε μοναρχίαν, περὶ ἧς τοιαῦτα εἶρηκας, καὶ δίδου Ῥωμαίοις μὲν τὸ τοῦ δήμου κράτος, σαντῶ δὲ τὸ ἐλευθερίας αὐτοῖς ἄρξαι.

Τοσαῦτα τοῦ Εὐφράτου εἰπόντος ὁρῶν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Δίωνα προστιθέμενον τῇ γνώμῃ, τουτὶ γὰρ καὶ τῷ νεύματι ἐπεδήλου καὶ οἷς ἐπὶ νῆι λέγοντα, “μὴ τι”, ἔφη, “Δίω, τοῖς εἰρημένους προστίθης; νῆ Δί’”, εἶπε, “πῇ μὲν ὁμοία, πῇ δὲ ἀνόμοια· τὸ μὲν γὰρ ὡς πολλῶν βελτίων ἂν ἦν Νέρωνα καταλύων μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἰουδαίων διορθούμενος, ἡγοῦμαι καί μοι πρὸς σὲ εἰρησθαι, σὺ δὲ ἐώκεις ἀγῶνα ποιούμενῳ μὴ καταλυθῆναι ποτε αὐτόν· ὁ γὰρ τὴν ταραχὴν τῶν ἐκείνου πραγμάτων εὖ τιθέμενος ἐρρώννυε πού τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ πάντας, οὓς κακῶς ἐρρωτο. τὴν δὲ ἐπὶ τὸν Βιτέλιον ὁρμὴν ἐπαινώ· τοῦ γὰρ τυραννίδα καθεστηκυῖαν παῦσαι μεῖζον ἡγοῦμαι τὸ μηδὲ εἶσαι φῦναι. δημοκρατίαν δὲ ἀσπάξομαι μὲν — καὶ γὰρ εἰ τῆς ἀριστοκρατίας ἦττων ἦδε ἡ πολιτεία, ἀλλὰ τυραννίδων τε καὶ ὀλιγαρχιῶν αἰρετωτέρα τοῖς σώφροσι — δέδρα δέ, μὴ χειροῦθαις ἤδη Ῥωμαίους αὐταὶ αἱ τυραννίδες πεποιηκυῖαι χαλεπὴν ἐργάσονται τὴν μεταβολὴν καὶ μὴ δύνωνται μήτε ἐλευθεριάζειν μήτε πρὸς δημοκρατίαν ἀναβλέπειν, ὥσπερ οἱ ἐκ σκότους ἐς ἀθρόον φῶς βλέψαντες· ὅθεν φημὶ δεῖν τὸν μὲν Βιτέλιον ἐξωθεῖν τῶν πραγμάτων, καὶ ὡς τάχιστα γε καὶ ἀρίστα τοῦτο εἶσθαι, γινέσθω, δοκεῖ δέ μοι παρασκευάζεσθαι μὲν ὡς πολεμήσοντα, πόλεμον δὲ αὐτῷ μὴ προκηρύττειν, ἀλλὰ τιμωρίαν, εἰ μὴ μεθεῖτο τῆς ἀρχῆς, κἂν ἔλθῃ αὐτόν, τουτὶ δ' ὑπάρξειν ἡγοῦμαί σοι μηδὲ πονήσαντι, δίδου Ῥωμαίοις αἴρεσιν τῆς αὐτῶν πολιτείας, κἂν μὲν αἰσῶνται δημοκρατίαν, ξυγχώρει· τουτὶ γὰρ σοι πολλῶν μὲν τυραννίδων, πολλῶν δὲ Ὀλυμπιάδων μεῖζον καὶ πανταχοῦ μὲν γεγραψῇ τῆς πόλεως, πανταχοῦ δὲ ἐσθίῃς χαλκοῦς, ἡμῖν δ' ἀφορμὰς παραδώσεις λόγων, αἷς οὔτε Ἀρμόδιος οὔτε Ἀριστογείτων παραβεβλήσεται τις. εἰ δὲ μοναρχίαν προσδέχουτο, τί νῦν λοιπὸν ἀλλ' ἢ σοὶ ψηφίσασθαι τὴν ἀρχὴν πάντας; ἃ γὰρ ἔχων ἤδη τῷ κοινῷ παρήσεις, σοὶ δῆπου μᾶλλον ἢ ἑτέρῳ δώσουσιν.”

Σιωπὴ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐγένετο καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἀγῶνα ἐπεδήλου τῆς γνώμης, ἐπειδὴ πάνθ' ὥσπερ αὐτοκράτωρ χρηματίζων τε καὶ πράττων ἀπάγεσθαι ἐδόκει τῆς βουλῆς ταύτης, καὶ ὁ Ἀπολλώνιος “δοκεῖτέ μοι” εἶπεν, “ἀμαρτάνειν ἀναλόντες βασιλεῖα περὶ πραγμάτων ἤδη βεβουλευμένων, ἐς ἀδολεσχίαν καθιστάμενοι μειρακιώδη καὶ ἀργότεραν τοῦ καιροῦ. εἰ μὲν γὰρ ἐμοὶ κεκτημένῳ δύναιμι, ὁπόσῃν οὗτος, καὶ βουλευομένῳ, τί δρώην ἂν τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθόν,

2. σπονδῇ. p. 4. μὴ κτᾶσθαι. l, s, a, m. μὴ δὲ κτ. o. ib. τῇ ἑαυτῇ. l. 6. Ἰουδαίους. v. 7. ὑπὸ σοῦ. v. 14. μήτε. a. μήτε. m. o. 15. προστίθης. π. m. προστίθης. p. 2, a, o et m. γρ. ib. Δία. p. 17. τὴν om. l, s, a, m. 18. ἐρρώννυε ποι. l. ἐρρώννυε μου. f, l, v et s ante corr. ἐρρώννυε μοι. s. ἐρρώννυε ἐμοὶ a et m. γρ. ἐρρώννυε ποι. m. o. Scr. ἐρρώννυε πον. cum J ad Im. 320. 20. ἡ τῆς. v. 21. σώφροσι. C praeter l. σαφρονοῦσι. l, E. (m. γρ. σώφροσι.) 23. μήτ' ἐλευθεριάζειν. f. ib. ἀποβλέπειν. p. 26. προσηρύττειν. f, v, l. 27. μηδὲ. π. v. μὴ. p, f, l, s, E. ib. αὐτῶν. f, s. 30. περιβεβλήσεται. p. 31. ἀλλῇ. v. ib. ἔχω. m. ib. ἐγὼ ἤδη. f. 33. μὲν οὖν. π. m. γρ. μὲν δὲ. p, 2, E. ib. ἐπεδίδου. v. ib. γρ. τῆς βουλῆς. m. (est scholion marg. in π.) 36. βεβουλευμένων. l. βεβουλευμένων. 2, E. ib. γὰρ ἐμοὶ om. fe, a. 37. ὁπόσῃν. l. et m. γρ. καθάπερ. 2, E. ib. ἀγαθόν om. a.

- 218 ξύμβουλοι τῶν τοιούτων ἐρίγνεσθε, προὔβαινεν ἂν ὁ λόγος ὑμῖν — αἱ γὰρ φιλόσοφοι γινώμει τοὺς
 φιλοσόφους τῶν ἀκροατῶν διορθοῦνται — ἀνδρὶ δὲ ξυμβουλευόντας ὑπάτω καὶ ἄρχειν εἰθισμένῳ,
 καὶ ᾧ ἔτοιμον, ἐπειδὴν ἐκπέσῃ τῆς ἀρχῆς, ἀπολωλέναι, τί δεῖ ἐπιπλήττειν, εἰ μὴ διωθεῖται τὰ
 παρὰ τῆς τύχης, ἀλλὰ δέχεται μὲν αὐτὰ ἥκοντα, βουλευέται δέ, ὅπως χρήσεται σωφρόνως οἷς ἔχει;
 5 ὥσπερ οὖν, εἰ ἀθλητὴν ὀρῶντες εὐψυχία τε κατεσκευασμένον καὶ μήκει καὶ τὴν ἀρμονίαν τοῦ σώ-
 ματος ἐπιτήδειον ἐς Ὀλυμπίαν βαδίζοντα δι' Ἀρκαδίας ἤδη προσελθόντες ἐπὶ μὲν τοὺς ἀντιπά-
 λους ἐρρῶννυμεν, ἐκελεύομεν δὲ αὐτόν, ἐπειδὴν νικήσῃ τὰ Ὀλύμπια, μὴ κηρύττεσθαι τῆς νίκης,
 μηδὲ ὑπέχειν τὴν κεφαλὴν τῷ κοτίνῳ, ληρεῖν ἂν ἐδόξαμεν ἢ παῖζειν ἐς τοὺς ἐτέρων πόρους, οὐ-
 τως ἐνθυμούμενοι τὸν ἄνδρα, καὶ ὁπόσῃ μὲν αἰχμῇ περὶ αὐτόν, ὁπόσος δὲ χαλκὸς ἀστράπτει,
 10 πληθὺς δὲ ἵππων ὅσον, αὐτὸς δὲ ὥς γενναῖός τε καὶ σώφρων καὶ πρόπαν κατασχεῖν ἃ διανοεῖται,
 πέμπωμεν ἐφ' ἃ ὥρμηκεν αἴσια μὲν φθεργρόμενοι πρὸς αὐτόν, εὐφημότερα δὲ τούτων παρεγγυών-
 τες. οὐτε γὰρ ἐκείνο ἐνεθυμήθητε, ὅτι δυοῖν παιδῶν πατὴρ οὗτος, οἱ στρατοπέδων ἤδη ἄρχουσιν,
 οἷς εἰ μὴ παραδώσει τὴν ἀρχὴν, ἐχθίστοις χρήσεται, καὶ τί λοιπόν, ἀλλ' ἢ ἐκπεπολεμῶσθαι πρὸς
 τὸν ἑαυτοῦ οἶκον; τὴν δὲ ἀρχὴν ὑποδεξάμενος θεραπεύσεται μὲν ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ παίδων, στηρί-
 15 ξεται δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ οἱ παῖδες, δορυφόροις δὲ αὐτοῦ χρήσεται, μὰ Δί', οὐ μεμίσθω-
 μένοις, οὐδ' ἡναγκασμένοις, οὐδὲ πλαττομένοις εὖνον πρόσωπον, ἀλλ' ἐπιτηδαιοτάτοις τε καὶ φιλ-
 τάτοις. ἐμοὶ πολιτείας μὲν οὐδεμιᾶς μέλει, ζῶ γὰρ ὑπὸ τοῖς θεοῖς, τὴν δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀγέλην
 οὐκ ἀξιώ φθείρεσθαι χῆται βουκόλου δικαίου τε καὶ σώφρονος. ὥσπερ γὰρ εἰς ἀρετῇ προὔχων
 μεθίστησι τὴν δημοκρατίαν ἐς τὸ ἐνὸς ἀνδρὸς τοῦ ἀρίστου ἀρχὴν φαίνεσθαι, οὕτως ἡ ἐνὸς ἀρχὴ
 20 πάντα ἐς τὸ ξυμφέρον τοῦ κοινοῦ προορῶσα δῆμός ἐστιν. οὐ κατέλυσας, φησί, Νέρωνα. σὺ δέ,
 Εὐφράτα; Αἴων δέ; ἐγὼ δέ; ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς ἡμῖν ἐπιπλήττει τοῦτο, οὐδ' ἡρεῖται δειλούς, εἰ
 φιλοσόφων ἀνδρῶν μυρίας ἤδη κατελόντων τυραννίδας ἀπελείφθημεν ἡμεῖς τοῦ δόξαι ὑπὲρ ἐλευ-
 219 θερίας τι πράττειν. καίτοι τό γε ἐπ' ἐμοὶ καὶ παρεταττόμην πρὸς Νέρωνα, πολλὰ μὲν κακοήθως
 διαλεχθεὶς καὶ τὸν ὀμότατον Τιγελλῖνον ἐπικόψας ἀκούοντα, ἃ δὲ περὶ τὰ ἐσπέρια τῶν χωρίων
 25 ὠφέλουν Βλνδικα, Νέρωνι δῆπου ἐπετελιζόν. ἀλλ' οὔτε ἐμαυτὸν διὰ ταῦτα φήσω καθηρημένον τὸν
 τύραννον, οὔτε ὑμᾶς, ἐπεὶ μὴ ταῦτ' ἐπράττετε, μαλακωτέρους ἡγήσομαι τοῦ φιλοσοφίᾳ προσήκον-
 τος. ἀνδρὶ μὲν οὖν φιλοσόφῳ τὸ ἐπὶ νοῦν ἐλθὼν εἰρήσεται, ποιήσεται δέ, οἶμαι, λόγον τοῦ μὴ τι
 ἀνοήτως ἢ μανικῶς εἰπεῖν· ὑπάτω δ' ἐνθυμουμένῳ καταλῦσαι τύραννον πρῶτον μὲν δεῖ βουλῆς
 πλείονος, ἢν' ἐξ ἀφανοῦς προσβαίῃ τοῖς πράγμασιν, εἴτ' ἐπιτηδείου σχήματος ἐς τὸ μὴ παρορκεῖν
 30 δοκεῖν. εἰ γὰρ ἐπ' αὐτόν, ὃς ἀπέφηνεν αὐτὸν στρατηγὸν καὶ ᾧ τὰ βέλτιστα βουλευέσκειν τε καὶ
 πράξειν ὤμοσε, μέλλοι χρήσεσθαι τοῖς ὅπλοις, ἀπολογεῖσθαι δῆπου τοῖς θεοῖς δεῖ πρότερον, ὥς
 ξὺν ὁσίᾳ ἐπιπορκοῦντα, φίλων τε δεῖ πλειόνων, οὐ γὰρ ἀχαρᾶκτους γε, οὐδὲ ἀφράκτους χρὴ τὰ
 τοιαῦτα πράττειν, καὶ χρημάτων ὥς πλείστον, ἢν' ὑποποιήσαιο τὰς δυνάμεις καὶ ταῦτα ἐπιτιθέ-
 35 μενος ἀνθρώπῳ τὰ ἐν πάσῃ τῇ γῇ κεκτημένῳ. τριβὴ δὲ ὅση περὶ ταῦτα, ὅσοι δὲ χρόνοι! καὶ ταῦτα
 μὲν ἐκδέχεσθε, ὅπη βούλεσθε, μὴ γὰρ ἐς ἔλεγχον ἴσμεν ὧν ἐνεθυμήθη μὲν, ὥς εἰκός, οὗτος, ἡ

2. ξυμβουλευόντες. v. 3. τί δὲ ἐπιπλήττειν. v. 5. εἰ om. f, l. ib. σώματος ἐπιτήδειον. π. σώματος εὐφρά. p, 2, E. 6. καὶ βαδίζοντα p, 2 (praeter s) et o. 8. ἐταίρων. l. 10. αὐτὸς ὥς. f, v, l. 11. ὥρμηκεν. 1. ὥρμηκεν. 2, E. 13. ἐκπεπολεμῶσθαι. C, a, m. ἐκπεπολεμῶσθαι. o. Scr. ἐκπεπολεμῶσθαι. 14. ἀποδεξάμενος. p, o. ib. θεραπευθήσεται. B. 15. δορυφόρους. a. ib. αὐτοῦ. π. αὐτοῖς. p, 2, E. ib. Δία. p. 16. τε om. a, m. 17. ζῶ δὲ. fc, a et m γε. 19. ἀρίστου ἀρχὴν. π, v. ἀριστάρχου ἀρχὴν. p. ἀρίστου τὴν ἀρχὴν. f, l, s, E. 20. δῆμος — Νέρωνα om. fc, a. 21. ἡμῖν οὐδεὶς. p. 22. περὶ ἐλευθερίας. l. 23. πρὸς Νέρωνα. 1, f, v, l. εἰς N. s. ἐς N. E. 24. διαλεχθεὶς. 1, f, l, s, a, m. διαλεχθεὶς. v. διελεγχθεὶς. o. ib. καὶ τὸν. 1. τὸν. 2, E. ib. Τιγελλῖνον. 1, f. Τιγελλῖνον. 2 (praeter f.) E. 26. ἐπράττε. v. ἐπράττε. a. 27. οὐν om. l. 28. μαντικῶς. p. ib. δεῖ πρῶτον μὲν. s, a. 30. καὶ ὃς. f, v, l. 31. μέλλοι. C. μέλλει. E. ib. χρήσεσθαι. 1. χρήσασθαι. 2, E. ib. δεῖ om. p. 32. ξὺν ὁσίᾳ. 1 et s ex corr. J Lect. Stob. 34. ξυνορκοῦντα. 2, E. ib. δεῖ τοιαῦτα. v. ib. τὰ τοιαῦτα. π. τοιαῦτα. p, 2, E. 33. ἐπιτιθέμενος. 1. ἐπιτιθέμενος. 2, E. 34. ὅση. 1, m. γε. o. ὁπόση. 2, a, m. ib. τριβὴ ὅση. p. 35. ὅποι. p. ib. ἐνεθυμήθημεν. a.

τύχη δὲ οὐδὲ ἀγωνισαμένην ξυνέλαβε· πρὸς δὲ ἐκεῖνο τί ἐρεῖτε; τὸν γὰρ χθὲς ἄρχοντα καὶ στεφανούμενον μὲν ὑπὸ τῶν πόλεων ἐν τοῖς δεῦρο ἱεροῖς, χρηματίζοντα δὲ λαμπρῶς καὶ ἀφθόνηως, τοῦτον κελεύετε δημοσίᾳ κηρύττειν τήμερον, ὡς ἰδιώτης μὲν εἴη λοιπὸν, παρανοῶν δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἤλθεν; ὥσπερ γὰρ ἐπιτελῶν τὰ δεδογμένα προθύμους δορυφόρους, οἷς πιστεύων ταῦτ' ἐνεθυμήθη, 220 παραστήσεται, οὕτως ἐς τὸ μεθίστασθαι τῶν δοξάντων ἡκὼν πολέμῳ τῷ μετὰ ταῦτα ἀπιστομένῳ 5 χρήσεται.

Ἄσμενος τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς „εἰ τὴν ψυχὴν“ ἔφη „τὴν ἐμὴν ᾧ κεις, οὐκ ἂν οὕτω σαφῶς, ἢ ἐνεθυμήθην, ἀπήγγειλας· ἐπομαι δὴ σοι, θεῖον γὰρ ἡγοῦμαι τὸ ἐκ σοῦ πᾶν, καὶ ὅποσα 33XVI χρή τὸν ἀγαθὸν βασιλέα πράττειν δίδασκε“. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „οὐ διδάκτά με“ ἔφη „ἐρωτᾷς· βασιλεία γὰρ μέγιστον μὲν τῶν κατ' ἀνθρώπους, ἀδίδακτον δέ. ὅποσα δ' οὖν μοι δοκεῖς πράττων 10 ὑγιῶς ἂν πράξαι, καὶ δὴ φράσω· πλοῦτον ἡγοῦ μὴ τὸν ἀπόθετον — τί γὰρ βελτίων οὗτος τῆς ὁπόθεν δὴ ξυνεγενείσης ψάμμου; — μηδὲ τὸν φοιτῶντα παρ' ἀνθρώπων, οἱ τὰς ἐσφορὰς ὀλοφύρονται, κίβδηλον γὰρ ὁ χρυσὸς καὶ μέλαν, ἦν ἐκ δακρύων ἦκη· πλούτῳ δ' ἂν ἄριστα βασιλείων χρῶτο τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκῶν, τοῖς δὲ πολλὰ κεκτημένοις παρέχων ἀσφαλῆ τὸν πλοῦτον. τὸ ἐξεῖναι σοι πᾶν, ὅ τι βούλει, δέδιθι, σωφρονέστερον γὰρ αὐτῷ χρήσῃ. μὴ τέμνῃ τῶν ἀσταχύων τοὺς ὑψη- 15 λούς τε καὶ ὑπεραίροντας, ἄδικος γὰρ ὁ τοῦ Ἀριστοτέλους λόγος, ἀλλὰ τὸ δύσνον ἐξαίρει μᾶλλον, ὥσπερ τὰς ἀκάνθας τῶν ληίων καὶ φοβερὸς δόκει τοῖς νεώτερά πράττουσι μὴ ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ τιμωρῆσεσθαι. νόμος, ὃ βασιλεῦ, καὶ σοῦ ἀρχέτω· σωφρονέστερον γὰρ νομοθετήσεις, ἦν μὴ ὑπεροχῆς τῶν νόμων. θεοὺς θεράπευε μᾶλλον ἢ πρότερον· μεγάλα μὲν γὰρ παρ' αὐτῶν εἴληφας, ὑπὲρ μεγάλων δὲ εὐχῇ. καὶ τὰ μὲν τῇ ἀρχῇ προσήκοντα, ὡς βασιλεὺς πράττει, 20 221 τὰ δὲ τῷ σώματι, ὡς ἰδιώτης. περὶ δὲ κύβων καὶ μέθης καὶ ἐρώτων καὶ τοῦ διαβεβλήσθαι πρὸς τὰ τοιαῦτα τί ἂν σοι παραινοίην, ὃν φασὶ μηδὲ ἐφ' ἡλικίας ταῦτα ἐπαινέσαι. παῖδες εἰσὶ σοι, βασιλεῦ, δύο καὶ γενναῖοι, ὧς φασιν. ἄρχε τούτων μάλιστα, τὰ γὰρ ἐκείνοις ἀμαρτηθέντα σὲ δὴ πον διαβάλλει. ἔστω δὲ σοι καὶ ἀπειλὴ πρὸς αὐτούς, ὡς οὐ παραδώσεις τὴν ἀρχὴν σφισιν, εἰ μὴ πον καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ μείνωσιν, ἵνα μὴ κληρονομίαν ἡγῶνται τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἀρετῆς ἄθλα. τὰς 25 δὲ ἐμπολιτευομένας ἡδονὰς τῇ Ῥώμῃ, πολλὰ δὲ αὐταί, δοκεῖ μοι, ὃ βασιλεῦ, ξυμμέτρως παύειν, χαλεπὸν γὰρ μεταβαλεῖν δῆμον ἐς τὸ ἀθρόως σῶφρον, ἀλλὰ δεῖ κατ' ὀλίγον ἐμποιεῖν ὅσθμὸν ταῖς γνώμας, τὰ μὲν φανερώς, τὰ δὲ ἀφανῶς διορθούμενον. ἀπελευθέρων τε καὶ δούλων, οὓς ἡ ἀρχὴ σοι δίδωσιν, ἀνέλωμεν τρυφὴν τοσοῦτον ταπεινότερον αὐτοὺς ἐθίσαντες φρονεῖν, ὅσῳ μείζονος δεσπότητος εἰσὶν. τί λοιπὸν ἀλλ' ἢ περὶ τῶν ἡγεμόνων εἰπεῖν, οἱ ἐς τὰ ἔθνη φοιτῶσιν, οὐ περὶ ὧν 30 αὐτὸς ἐκπέμψῃς, ἀριστίνδην γὰρ πον τὰς ἀρχὰς δώσεις, ἀλλὰ περὶ τῶν κληρωσομένων τὸ ἄρχειν· τούτων γὰρ τοὺς μὲν προσφόρους τοῖς ἔθνεσιν, ἃ διέλαχον, φημί δεῖν πέμπειν, ὡς ὁ κληρὸς, ἐλληνίζοντας μὲν Ἑλληνικῶν ἄρχειν, ῥωμαίζοντας δὲ ὁμογλώττων καὶ ξυμφώνων. ὅθεν δὴ τοῦτ' ἐνεθυμήθην, λέξω· κατὰ τοὺς χρόνους, οὓς ἐν Πελοποννήσῳ διητώμην, ἡγεῖτο τῆς Ἑλλάδος ἄν-

1. ξυνέβαλε et suprascr. λαβε. s. ξυνέβαλε. a. 2. λαμπρῶς. 1. λαμπρῶς τε. 2, E. 3. παρανοῶν. p. 4. ἤλθεν; f. ἤλθεν. E. 5. οὕτω μεθίστασθαι. fc. a. ib. μετὰ ταύτης. p. ib. πιστομένῳ. f, l. 7. ἀκούσας om. p. ib. οὕτως ἃ. s. a. s. δέ σοι. v. 9. με. π et m. γρ. μοι. p, 2, E. 10. μὲν γὰρ μ. τῶν. p. εν

ib. δὲ om. p, v. 11. ἡγοῦμαι. p. ib. γὰρ βελτίων. 1. γὰρ ἂν βελτίων. 2, E. 12. συνεγενείσης. s. ib. εἰς φορὰς. s. ib. ὀλοφύρονται. π et m. γρ. ὀλοφύραντο. p, 2, E. 13. κίβδηλος — μέλας ἦν ἐκ δακρύων ἡκων. Φ (333, b, 24). ib. κίβδηλον. π et m. γρ. κίβδηλος. p, 2, E. ib. μέλας. C, E. Ser. μέλαν. ib. πλοῦτον. v. 15. ὑψηλούς τε. m. ὑψη- λους τε. o. 16. ἐξαίρει. π, f, l, s, a, m. ἐξαίρει. v. ἐξαίρει. p. ex corr. et o. 17. μὲν δόκει. p. 19. γὰρ om. s, a. 20. δέ. p, f, v. 21. πρὸς ταῦτα. s, a, m. πρὸς τὰ τοιαῦτα om. l. 24. δὴ σοι. l. 25. ἄθλα. π. ἄθλον. p, 2, E. 27. ἀθρόον ἐς τὸ. v. 28. διορθούμενον. π, o. διορθούμενος. p, f, l, s, a, m. διορθούμενος. v. ib. οὓς — δίδωσι om. p. 29. ἀνέλωμεν μὲν. p. ib. τοσοῦτον. v. ib. ἐθίσαντας. p. 30. εἰσὶν. p. εἰσὶ. E. 33. Ἑλληνικῶν. 1. Ἑλλήνων. 2, E. ib. post ξυμφώνων aliquid excidisse videtur. Deinde scr. ὅθεν δέ. ib. τοῦτ'. 1, f, v. ταῦτ'. s, E. 34. Πε- λοποννήσω. p.

θρῶπος οὐκ εἰδὼς τὰ Ἑλλήνων, καὶ οὐδ' οἱ Ἕλληνες τι ἐκείνου ξυνίδεσαν· ἐσφηλεν οὖν καὶ ἐσφάλη τὰ πλείστα, οἱ γὰρ ξύνεδροί τε καὶ κοινωνοὶ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γνώμης ἐκαπήλεον τὰς δίκας διαλαβόντες τὸν ἡγεμόνα, ὥσπερ ἀνδράποδον. ταῦτά μοι, βασιλεῦ, παρέστη τήμερον, εἰ δέ τι καὶ ἕτερον ἐπὶ νοῦν ἔλθοι, πάλιν ξυνελευσόμεθα. νυνὶ δὲ τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ προῦτε, μὴ

5 ἀργότερος τοῖς ὑπηκόοις δόξης.“

XXXVII 222

Ὁ δὲ Εὐφράτης, „τοῖς μὲν δεδομένοις ξυγχωρῶ“, ἔφη „τί γὰρ ἂν πλέον μεταδιδάσκων πράττοιμι; φιλοσοφίαν δέ, ὃ βασιλεῦ, τουτὶ γὰρ λοιπὸν προσειρήσεται, τὴν μὲν κατὰ φύσιν ἐπαίνει καὶ ἀσπάζου, τὴν δὲ θεοκλυτεῖν φάσκουσιν παραιτοῦ, καταψευδόμενοι γὰρ τοῦ θεοῦ πολλὰ καὶ ἀνόητα ἡμᾶς ἐπαίρουσιν.“ ταυτὶ μὲν πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον αὐτῷ ἐλέγετο, ὁ δὲ οὐδὲν ἐπιστρα-

10 φεῖς ἀπήγει μετὰ τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων, διανύσας τὴν σπουδὴν· βουλομένου δὲ τοῦ Εὐφράτου θρασύτερόν τι περὶ αὐτοῦ λέγειν, ξυνῆκεν ὁ βασιλεὺς καὶ διακρουόμενος αὐτὸν „ἐσκαλεῖτε“ ἔφη „τοὺς δεομένους τῆς ἀρχῆς καὶ ἀπολαβέτω ἡ βουλή τὸ ἑαυτῆς σχῆμα.“ οὕτω μὲν δὴ ὁ Εὐφράτης ἔλαθε διαβαλὼν ἑαυτόν, καὶ γὰρ βάσκανός τε τῷ βασιλεῖ καὶ ὑβριστὴς ἔδοξε, καὶ τοὺς λόγους τοὺς ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας οὐκ ὥς ἐγίνωσκεν, εἰρηκῶς, ἀλλ' ἐς ἀντιλογίαν τοῦ Ἀπολλωνίου δι' ἃ περὶ

15 τῆς ἀρχῆς ἐκείνῳ ἐδόκει· οὐ μὴν ἀπερρίπτει αὐτόν, οὐδὲ ἐπεδήλου τι ὀργῆς πρὸς ταῦτα. καὶ τὸν Δίωνα οὐκ ἐπήγει μὲν ξυναράμενον αὐτῷ τῆς γνώμης, οὐ μὴν ἐπαύσατο ἀγαπῶν· ἐπὶ χαρὶς τε γὰρ τὰς διαλέξεις ἐδόκει καὶ τὰς ἐριδας παρηγεῖτο, ὥραν τε ἐπέφαινε τοῖς λόγοις, οἷα τοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἀτμοῦ ἐκπνεῖ, προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀποσχεδιάζειν ἄριστα ἀνθρώπων. τὸν δὲ Ἀπολλώνιον ὁ βασιλεὺς οὐκ ἡγάπα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπέκειτο αὐτῷ διόντι μὲν τὰ ἀρχαῖα, διηγουμένῳ δὲ τὸν

20 Ἰνδὸν Φραώτην ποταμούς τε ἀναγράφοντι καὶ θηρία, ὅφ' ὧν ἡ Ἰνδικὴ οἰκεῖται, προλέγοντι δὲ καὶ ὁπόσα οἱ θεοὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐφαινον. ἐξελαύνων δὲ τῆς Αἰγύπτου ξυνφασμένης τε καὶ νεαζούσης κοινωνῶν μὲν τῆς ὁδοῦ τὸν Ἀπολλώνιον ἐποιεῖτο, τῷ δὲ οὐκ ἐδόκει ταῦτα· Αἰγυπτίον τε γὰρ, ὁπόση ἐστίν, οὕτω ἐωρακέναι τοῖς τε Γυμνοῖς οὕτω ἀφίχθαι ἐς λόγον μάλα ἐσπουδακῶς

223

σοφίᾳ Ἰνδικῇ ἀντικρῖναι Αἰγυπτίαν. „οὐδὲ Νεῖλου“ ἔφη „ἐπιον, ὅθεν ἀρχεται“. ξυνεῖς οὖν ὁ

25 βασιλεὺς, ὅτι ἐπ' Αἰθιοπίαν στέλλεται, ἡμῶν δὲ“ ἔφη „οὐ μεμνήσῃ“, „νῆ Δί“, εἶπεν „ἦν βασιλεὺς ἀγαθὸς μένης καὶ σεαυτοῦ μνημονεύης“.

XXXVIII

Μετὰ ταῦτα θύσας ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ ἱερῷ δωρεὰς ἐπήγγειλεν αὐτῷ δημοσίᾳ, ὁ δὲ ὥσπερ αἰτήσων „τίνας δέ“, εἶπεν „ὃ βασιλεῦ, δωρεὰς δώσεις“, „δέκα“ ἔφη „νῦν, ἀφικομένην δὲ ἐς τὴν Πρώμην τάμει πάντα“. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος „οὐκοῦν“ ἔφη „φείδεσθαι με χρὴ τῶν σῶν ὥς ἐμῶν

30 καὶ μὴ σπαθᾶν αὐτὰ νῦν ἀποκεισόμενά μοι ἀθρόα· ἀλλ' ἐπιμελήθητι τούτων, ὃ βασιλεῦ, μάλλον, εὐοίκασι γὰρ δεομένοις“. ἐδείκνυε δὲ ἄρα τοὺς περὶ τὸν Εὐφράτην. ὁ μὲν δὴ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αἰτεῖν θαρροῦντας, ἐρυθριάσας δὲ ὁ Δίων „διάλλαξόν με, βασιλεῦ“, εἶπε „πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν διδάσκαλον ὑπὲρ ὧν ἀντιλέγειν αὐτῷ ἔδοξα μήπω πρότερον ἀντειπὼν τῷ ἀνδρὶ“. ἐπαινέσας οὖν ὁ βασιλεὺς „χθὲς“ ἔφη „τοῦτο ἐγὼ ἤτησα καὶ ὑπάρχει· ἀλλ' αἴτει ὑπὲρ δωρεᾶς“. καὶ ὁ Δίων „Λα-

35 σθένης“ ἔφη „ἐστὶ μὲν ἐξ Ἀπαμείας τῆς ἐν τῷ Βιθυνῶν ἔθνει, ξυμφιλοσοφῶν δὲ μοι χλαμύδος ἡράσθη καὶ στρατιώτου βίου· τοῦτον, ἐπειδὴ τριβωνος πάλιν ἐρᾶν φησιν, ἄνεις τῆς στρατείας, δεῖ-

1. τινές ἐκείνου. p. 2. τῷ δικαστηρίῳ. p. 3. διαβάλλοντες. v. ib. εἰ δέ τι καὶ ἕτερον. π, ο et m. γρ. εἰ δέ καὶ ἕτερόν τι. p, 2, a, m.

6. τί ἂν γὰρ. p. ib. μεταδιδάσκων. π. μετὰ διδασκάλων. p, 2, E. 9. πρὸς τὸν Ἀ. 1. πρὸς Ἀ. 2, E. 10. διανύσας. p. sec. m. 13. διαβαλὼν. π. διαβάλλον. p, 2, E. ib. καὶ γὰρ βάσκανός τε. π. et m. γρ. καὶ βάσκανός τε γὰρ. p, 2, E. 14. τῆς om. v. ib. διὰ. v. 16. μὲν οὐκ ἐπήγει. p. ib. ξυναραμένου. π. ib. αὐτὸ. v. 19. δόντι. p. οἱ

20. κεῖται. π. 26. μένης. v.

27. ἀπήγγειλεν. π. 29. εἶπε. f, s. 31. ἐδείκνυε. C. ἐδείκνυ. E. ib. γε ἄρα. f, v, l. 32. ἐρυθριάσας. π. ἀνερυθριάσας. p, 2, E. ib. ὁ om. v. ib. ὃ βασιλεῦ. l. 35. Βιθυνῶν. π et m. γρ. Βιθυνῷ. p, 2, E. ib. χλαμύδος. π, m, o. καὶ χλαμύδος. p, 2, a. 36. φησιν. 1. φασιν. 2, E.

V, 37. 38. p. 222 223.

ται δὲ αὐτὸς ταῦτα. χαριεῖ δὲ ἐμοὶ μὲν ἀποφῆναι αὐτὸν ἄνδρα ἀγαθόν, ἐκείνῳ δὲ ζῆν, ὥς βούλεται. „ἀνείσθω“, ἔφη „δίδωμι δὲ αὐτῷ καὶ τὰ τῶν ἐστρατευμένων, ἐπειδὴ σοφίας ἐρεῖ καὶ σοῦ“. καὶ μετὰ τοῦτον ἐς τὸν Εὐφράτην ἐπεστράφη, τῷ δὲ ἐπιστολὴν ξυνετέτακτο περὶ ὧν ἦται. τὴν μὲν δὴ ἐπιστολὴν ὥρεγεν, ὥς ἀναγνωσομένῳ καθ' ἑαυτόν, βουλευθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς παραδοῦναι τινα κατ' αὐτοῦ λόγον ἀνέγνω δημοσίᾳ πᾶσιν· αὐτῶν δὲ ἐφαίνετο τὰ μὲν ἑαυτῷ, τὰ δὲ ἑτέροις, καὶ τῶν 224 δωρεῶν αἱ μὲν χρήματα ἦσαν, αἱ δὲ ὑπὲρ χρημάτων. γελᾶσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „εἴτα ὑπὲρ δημοκρατίας“ ἔφη „ξυνεβούλευες τοσαῦτα μέλλων αἰτήσιν βασιλέα“;

Τὰ μὲν δὴ τῆς διαφορᾶς, ἣ Ἀπολλωνίῳ τε καὶ Εὐφράτῃ ἐγένετο, τοιάδε εὖρον, ἐξελάσαντος δὲ τοῦ βασιλέως καθήκοντο ἀλλήλων ἐς τὸ φανερόν, ὁ μὲν Εὐφράτης ξὺν ὀργῇ τε καὶ λοιδορίαις, ὁ δ' αὖ φιλοσόφως καὶ ξὺν ἐλέγχῳ μᾶλλον. ὅποσα μὲν δὴ Εὐφράτου κατηγορήκεν, ὥς παρὰ 10 τὸ πρέπον φιλοσοφία πράττοντος, ἔξεστιν Ἀπολλωνίου μαθεῖν ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν, πλείους γάρ, ἐμοὶ δὲ ἀφεκτέα τοῦ ἀνδρός, οὐ γὰρ ἐκείνον διαβαλεῖν προὔθεμην, ἀλλὰ παραδοῦναι τὸν Ἀπολλωνίου βίον τοῖς μήπω εἰδόσι. τὸ μὲντοι περὶ τοῦ ξύλου λεγόμενον, λέγεται δὲ ἐπανατείνεσθαι μὲν αὐτὸ διαλεγόμενῳ τῷ Ἀπολλωνίῳ, μὴ καθικέσθαι δέ, οἱ μὲν πολλοὶ δεινότητι τοῦ πεπληξομένου προσγράφουσιν, ἐγὼ δὲ λογισμῷ τοῦ πληξόντος, δι' ὃν ἐγένετο κρείττων ὀργῆς νενη- 15 κηκυίας ἤδη.

Ἡ δὲ τοῦ Δίωνος φιλοσοφία ζητορικωτέρα τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐφαίνετο καὶ ἐς τὸ εὐφραῖνον κατεσκευασμένη μᾶλλον, ὅθεν διορθούμενος αὐτόν φησιν „αὐτῷ καὶ λόγῳ μᾶλλον ἢ λόγῳ θέλγει“, καὶ πολλαχοῦ τῶν πρὸς Δίωνα ἐπιστολῶν ἐπιπλήττει τῇ δημαγωγίᾳ ταύτῃ. XL

Τὸ δὲ μὴ ἀφικέσθαι αὐτὸν παρὰ τὸν βασιλέα ἔτι, μηδὲ ξυγγενέσθαι οἱ μετὰ τὴν Αἴγυπτον 20 καίτοι καλοῦντι καὶ πλείστα ὑπὲρ τούτου γράφοντι ὁπόθεν ξυνέβη, δηλῶσαι βούλομαι. Νέρων ἐλευθέραν ἀφῆκε τὴν Ἑλλάδα σφερονέστερόν τι ἑαυτοῦ γνούς, καὶ ἐπανῆλθον αἱ πόλεις ἐς ἡθῆ 225 Δωρικά καὶ Ἀττικά πάντα τε ἀνήβησε ξὺν ὁμονοίᾳ τῶν πόλεων, ὃ μὴ πάλοι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν. Οὐεσπασιανὸς δὲ ἀφικόμενος ἀφείλετο αὐτὴν τοῦτο στάσεις προβαλλόμενος καὶ ἄλλα οὕτω τῆς ἐπὶ τοσόνδε ὀργῆς· ταῦτ' οὖν οὐ μόνον τοῖς παθοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀπολλωνίῳ πικρότερα τοῦ τῆς 25 βασιλείας ἡθους ἔδοξεν, ὅθεν ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ ὧδε·

Ἀπολλώνιος Οὐεσπασιανῷ βασιλεῖ χαίρειν.

Ἐδουλώσω τὴν Ἑλλάδα, ὥς φασί, καὶ πλέον μὲν οἶε τι ἔχειν Ξέρξου, λέληθας δὲ ἔλαττον ἔχων Νέρωνος· Νέρων γὰρ ἔχων αὐτὸ παρητήσατο. ἔρρωσο.

Τῷ αὐτῷ.

30

Διαβεβλημένος οὕτω πρὸς Ἕλληνας, ὥς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας τί ἐμοῦ ξυνόντος δέη; ἔρρωσο.

Τῷ αὐτῷ.

Νέρων τοὺς Ἕλληνας παίξων ἡλευθέρωσε, σὺ δὲ αὐτοὺς σπουδάζων ἐδουλώσω. ἔρρωσο.

1. ὁ αὐτός. 2. a. ib. χαριεῖ. 1. E. 2. δ' αὐτῷ. p. 1. ib. ἐστρατευομένων. π. 3. καὶ μετὰ. π. v. μετὰ. p. f. 1. s. E. 4. τινα κατ' αὐτοῦ. 1. τινα τῷ Ἀπολλωνίῳ τε καὶ Εὐφράτῃ κατ' αὐτοῦ. f. v. 1. τινα τῷ Ἀπολλωνίῳ κατ' αὐτοῦ. s. E. 6. χρήματα. 1. f. v. o. et m. γο. χρημάτων. s. a. m. 8. ἡ. π. f. 1. s. E. ὥς. p. ἡ. v. ib. ἐξελάσαντος. 1. 12. ἀφικτέα. a et m. γο. ib. διαβαλεῖν. 1. f. v. διαβάλλειν. 1. s. E. 13. ἐπανατείνεσθαι. f. 14. αὐτὸ. 1. αὐτῷ. f. v. 1. αὐτόν. s. E. ib. τοῦ προ πληξομένου. 1. (sic). 15. προσγράφουσιν. v. 1.

20. βασιλέα ἔτι. 1. βασιλέα. ἔτι. 2. E. ib. μηδὲ. 1. δὲ μὴ. 2. E. 21. τούτου. 1. τούτων. 2. E. 22. τι om. p. 23. Οὐεσπασιανός. s et sic ubique. 24. δὲ om. 1.

28. μὲν om. 1. ib. ἔλαττον. 1. 1 et Maz. ἔλάττω. 2. E. 29. οὗτος γάρ. 1. ib. ἔρρωσο om. 1 ut et 32.

30. τῷ αὐτῷ deest hic et 33 in p. 1 et s (pr. m.).

Τὰ μὲν δὴ διαβάλλοντα Οὐεσπασιανὸν Ἀπολλωνίῳ τοιάδε ἐγένετο, ἀκούων δ' αὐτὸν εὖ διατιθέμενον τὴν μετὰ ταῦτα ἀρχὴν πᾶσαν οὐκ ἀφανῆς ἦν χαίρων καὶ ἡγούμενος ἑαυτῷ ἀγαθὸν πράττεσθαι.

- XLII Θανμάσιον Ἀπολλωνίου κακῆϊον ἐν Αἰγύπτῳ ἔδοξε· λέοντα ἡμερον ἀπὸ οὐτῆρος ἦν τις, ὥσπερ κύνα, ὃ δὲ οὐ μόνον τὸν ἄγοντα ἠκαλλεν, ἀλλὰ καὶ ὅστις προσέλθοι, καὶ ἡγρε μὲν πολλαχοῦ τῶν πόλεων, παρήγει δὲ καὶ ἐς τὰ ἱερὰ ὑπὸ τοῦ καθαρὸς εἶναι· οὐδὲ γὰρ τὸ τῶν θυομένων αἶμα ἀνελιχμάτο, οὐδ' ἐπὶ τὰ δερόμενά τε καὶ ῥαχιζόμενα τῶν ἱερείων ἦτεν, ἀλλὰ μελιττούταις διήγρετο καὶ ἄρτοις καὶ τραγήμασι καὶ κρεῶν τοῖς ἐφθοῖς, ἐντυχεῖν δὲ ἦν αὐτῷ καὶ οἶνον πίνοντι μὴ μεθισταμένῳ τοῦ ἥθους. προσελθὼν δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ κατῆμένῳ ἐς τὸ ἱερὸν τοῖς τε γόνασιν αὐτοῦ προσεκνυζᾶτο καὶ ἐλιπάρει παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὥς μὲν οἱ πολλοὶ φῶντο, μισθοῦ ἕνεκα, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος „δεῖταί μου“ ἔφη „ὁ λέων ἀναδιδάξει ὑμᾶς, ὅτου ἀνθρώπου ψυχὴν ἔχει· ἔστι τοίνυν Ἀμασις οὗτος, ὃ βασιλεὺς Αἰγύπτου περὶ τὸν Σαῖτην νομὸν“. ἐπεὶ δ' ἤκουσεν ὁ λέων ταῦτα, ἀνεβρυχήσατο ἐλεεινὸν καὶ θρηνηῶδες καὶ ὠλοφύρατο ξυνοκλάσας, δάκρυα ἰεῖς αὐτά. καταψῶν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος „δοκεῖ“ ἔφη „πέμπειν τὸν λέοντα ἐς Λεοντόπολιν ἀνακεισόμενον τῷ ἱερῷ, βασιλέα γὰρ ἐς τὸ βασιλικώτατον τῶν θηρίων μεταβαλόντα οὐκ ἀξιώ ἀγείρειν, καθάπερ 227 τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἐντεῦθεν οἱ ἱερεῖς ξυνελθόντες ἔθυσαν τῷ Ἀμασίδι καὶ κοσμήσαντες τὸ θηρίον στρεπτῷ καὶ ταινίαις παρέπεμπον ἐς τὴν Αἰγύπτου ἀνελθόντες καὶ ὑμνοῦντες καὶ ἐπ' αὐτῷ ᾄδοντες.
- XLIII Ἰκανῶς δὲ ἔχων τῶν περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο ἐς Αἰγύπτου τε καὶ ἐς Αἰθιοπίαν ἐς 20 ξυνοσίαν τῶν Γυμνῶν. τὸν μὲν δὴ Μένιππον, ἐπειδὴ τῶν διαλεγόμενων ἥδη ἐτύγχανε καὶ παρηγοσία χρησθαι δεινὸς ἦν, κατέλιπεν αὐτόθι ἔφεδρον τῷ Εὐφράτῃ, καὶ τὸν Διοσκουρίδην ἰδὼν οὐκ ἐρωμένως πρὸς τὴν ἀποδημίαν διακείμενον παρητήσατο τῆς ὁδοῦ, τοὺς δὲ λοιποὺς ξυναγαγόν, μετὰ γὰρ τοὺς ἀπολιπόντας αὐτὸν περὶ τὴν Ἀρικίαν προσεγένοντο πλείους ἕτεροι, διήει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἀποδημίας ἐνθένδε ἀρξάμενος· „Ὀλυμπικῆς προορήσεως“ ἔφη „δέομαι πρὸς ὑμᾶς, 25 ὧς ἄνδρες· Ὀλυμπικὴ δὲ προορήσις ἡ τοιάδε εἴη ἂν· Ἡλείοι τοὺς ἀθλητάς, ἐπειδὴν ἦκη Ὀλύμπια, γυμνάζουσιν ἡμερῶν τριάκοντα ἐν αὐτῇ τῇ Ἥλιδι, καὶ ξυναγαγόντες αὐτοὺς ὁ μὲν Δελφός, ὅτε Πύθια, ὃ δὲ Κορίνθιος, ὅτε Ἰσθμια, „ἵτε“ φασίν „ἐς τὸ στάδιον, καὶ γίνεσθε ἄνδρες οἱοι νικῶν,“ Ἡλείοι δέ, ἐπειδὴν ἴωσιν ἐς Ὀλυμπίαν, διαλέγονται πρὸς τοὺς ἀθλητάς ὧδε· „εἰ πεπότηται ὑμῖν ἐπαξίως τοῦ ἐς Ὀλυμπίαν ἐλθεῖν καὶ μὴδὲν ῥάθυμον μὴδὲ ἀγεννὲς εἰργασθαι, ἵτε θαροῦντες, 30 οἷς δὲ μὴ ὧδε ἤσκηται, χωρεῖτε οἱ βούλεσθε.“ ξυνῆκαν οἱ ὁμιληταὶ τοῦ λόγου καὶ κατέμειναν ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι παρὰ τῷ Μενίππῳ, οἱ δὲ λοιποὶ δέκα, οἶμαι, ὄντες εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς καὶ οἶον ἐμβατήρια πλοῦ θύσαντες ἐχώρουν εὐθὺς πυραμίδων ἐπὶ καμήλων ὁχοῦμενοι δεξιὸν θέμενοι τὸν Νεῖλον. πολλαχοῦ δὲ διεπλείτο αὐτοῖς ὁ ποταμὸς ὑπὲρ ἱστορίας τῶν ἐν αὐτῷ πάντων, οὔτε γὰρ 228 πόλιν οὔτε ἱερὸν οὔθ' ὅποσα τεμένη κατ' Αἰγύπτου, οὐδὲν τούτων ἄφωνοι παρηλθόν, ἀλλ' ἱεροῦς 35 τινας αἰεὶ λόγους διδασκόμενοι τε καὶ διδάσκοντες, καὶ ἡ ναῦς, ἣν ἐμβαίη Ἀπολλώνιος, ἐφῶκει θεωρίδι.

1. τὰ μὲν δὴ. 1, f, l, v et m. γρ. τὰ μὲν οὖν. s, E. ib. διαβαλόντα. m, o. 2. ἑαυτῷ. π, 2, a, m. ἐπ' αὐτῷ. p. αὐτῷ. o.

4. ἐν Αἰγύπτῳ om. p. 5. ἠκαλλε. Φ. (333, b, 25). 6. οὐδὲ γὰρ. 1. οὐ γὰρ. 2. E. 7. δερόμενα. π. δειρόμενα. p, 2, E. ib. ἦτεν. 2, a. ἡγεν. 1, m, o. 8. ἐντυχεῖν. v. 9. δὲ om. l. ib. γόνασιν αὐ. f. 10. περὶ m. sed γρ. παρὰ. 11. ὅτ' ἀνθρώπου. p. ib. ἔχει. 1, v. ἔχοι. f, s, E. 12. νόμον. v, l. ib. δὴ ἤκουσεν. v. 13. δάκρυα ἰεῖς αὐτά. C. d. ἰεῖς αὐτά. v. δάκρυα καὶ ἰεῖς αὐτά. a, m. δάκρυα ἰεῖς. o. Au; δάκρυα ἰεῖς ἀληθινά? 14. δοκεῖ om. l. 15. μεταβάλλοντα. l, E. ib. ἐγείρειν. π.

19. τῶν περὶ. 1. περὶ. 2, E. ib. τε om. l. ib. ἐς Αἰθιοπίαν. 1. Αἰθιοπίαν. 2, E. 20. καὶ om. v. 24. ἐνθάδε. ται.

v. 27. Κορίνθος. p. ante corr. o. ib. γίνεσθε. o. γίνεσθαι. v. 28. ἴασιν. p. 29. εἰργασθε. π. εἰργασθε. p, 2, E. 30. μὴ δὲ ὧδε. v. ib. αὐληταί. p. 32. θύσαντες πλοῦ. 2, a. 34. ἄφωνοι. π, m, o. ἀφ' ὧν οὐ. p, 2, a et m γρ. 35. ὁ Ἀπολλώνιος. p. ib. ἐδόκει. s, a.